

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha – východ rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Wažika a přísedících Jany Cibulkové a Romana Pezdy v hlavním líčení konaném v Praze dne 22.6.2017

takto:

obžalovaní

Václav FAKTOR,

nar. v , bez zaměstnání, trvale bytem , t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve věznici Kynšperk nad Ohří,

MUDr. Yekta Ergün UZUNOGLU,

nar. v v Turecku, osoba samostatně výdělečně činná, trvale bytem

jsou vinni, že

1) oba obžalovaní společně v průběhu období od měsíce září roku 2014 do listopadu roku 2014 včetně zejména v Mnichovicích a Říčanech, okres Praha-východ, dále v Praze a v Mnichově Hradišti po předchozí domluvě na dalším postupu orientovaném na poškození Moniky Uzunoglu, nar. , pomluvou poskytl Yekta Uzunoglu Václavu Faktorovi notebook, v němž prvně jmenovaný instaloval fotografie obnažené poškozené a Václav Faktor poté založil nejméně čtyři schránky elektronické pošty, z nichž pak rozeslal přesněji nezjištěnému množství uživatelů veřejné elektronické sítě, mimo jiné tajemníkovi Městského úřadu Mnichovo Hradiště, dále Komerční bance a.s., spolupracující s poškozenou, společností Proxima Sociale o.p.s., také matce poškozené Moniky Uzunoglu a dalším subjektům klamavé materiály zobrazující obnaženou poškozenou Moniku Uzunoglu doplněné textem inzerujícím

erotické služby a tím vyvolávající mylné, poškozenou znevažující přesvědčení, že poškozená takové služby skutečně poskytuje, takový materiál doplnil průvodním dopisem s uvedením skutečného jména vyobrazené osoby, dále společně vytiskli přesněji nezjištěné množství takových fotografií doplněné textem inzerujícím erotické služby a Václav Faktor je v souladu s takovou dohodou vyvěsil nejméně v prostoru benzínové čerpací stanice v Jiráskově ulici v Mnichově Hradišti, což činili s úmyslem znevážit poškozenou před adresáty těchto elektronických inzerátů, poškodit ji v zaměstnání a také před rodinnými příslušníky a spoluobčany v místě bydliště poškozené,

t e d y

o jiném sdělili nepravdivý údaj, který je způsobilý značnou měrou poškodit jej v zaměstnání a narušit jeho rodinné vztahy,

2) oba obžalovaní společně po předchozí domluvě na dalším postupu orientovaném na křivé obvinění paní Moniky Uzunoglu, nar. , a ovlivnění soudního řízení o úpravě poměrů k její nezletilé dceři, Václav Faktor v souladu s takovou domluvou ve večerních hodinách dne 20.1.2015 v obci Ondřejov, část Třemblat, okres Praha-východ, vyrazil rám okna domu č.p. obývaného obžalovaným Yektou Uzunoglu, vnikl jím dovnitř a zde setrval v předem smluveném jednání s přítomným obžalovaným Uzunoglu a vědomě přítom zanechal stopy vniknutí a své přítomnosti v domě na okně, přičemž obžalovaný Uzunoglu následně v 03:51 hodin dne 21.1.2015 elektronicky vyrozuměl JUDr. Zdeňka H o vniknutí obžalovaného Faktora do domu a přítomně vědomě nepravdivě uvedl, že záměrem Václava Faktora bylo ho usmrtit, zároveň vyjádřil názor, že Václava Faktora k tomu navedla paní Monika Uzunoglu, následně dne 22.1.2015 předložil JUDr. H písemnosti vypracované za nezjištěných časových a místních okolností Václavem Faktorem, v nichž jmenovaný v souladu s dohodou s Yektou Uzunoglu vědomě nepravdivě popisuje, že byl paní Monikou Uzunoglu naveden k usmrcení jejího manžela a přijal za to zálohu odměny, dále dne 23.1.2015 telefonicky oznámil Policii ČR neoprávněné vniknutí Václava Faktora do jeho domu, když předtím byly někým z obžalovaných na postel v domě položeny kuše, meč a plynový revolver nalezené při ohledání domu, a při následném osobním jednání se zakročujícími policisty ve večerních hodinách téhož dne vědomě nepravdivě uvedl, že jednání jmenovaného uvnitř domu směřovalo k usmrcení obžalovaného Uzunoglu a že Václav Faktor k tomu měl být naveden Monikou Uzunoglu, což poté znovu vyjádřil v jím podaném vysvětlení před policejním orgánem dne 25.1.2015 ve 20:28 hodin s tím, že jej Václav Faktor hodlal usmrtit mečem, v následujícím řízení předložil písemnosti vypracované Václavem Faktorem, když takové jednání obou obžalovaných směřovalo k vyvolání trestního stíhání Moniky Uzunoglu za účastenství na domnělém pokusu trestného činu vraždy, kteréžto kvalifikace se obžalovaný Uzunoglu ve svých podáních k policejnímu orgánu domáhal, a tím i k ovlivnění výsledku probíhajícího soudního řízení o úpravě poměrů k jejich nezletilé dceři C Uzunoglu v neprospěch matky jmenované,

t e d y

jiného lživě obvinili z trestného činu v úmyslu přivodit jeho trestní stíhání a narušit tím jeho rodinné vztahy,

čímž spáchali

ad 1) přečin pomluvy dle § 184 odst. 1 trestního zákoníku,

ad 2) zločin křivého obvinění dle § 345 odst. 2, odst. 3, písm. c) trestního zákoníku,

a odsuzují se**obžalovaný Václav Faktor**

podle § 345 odst. 3 tr. zákoníku ve smyslu § 41 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) let**.

Podle § 81; § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu nad obžalovaným podmíněně odkládá na zkušební dobu **5 (pěti) let**.

obžalovaný MUDr. Yekta Ergün Uzunoglu

podle § 345 odst. 3 tr. zákoníku ve smyslu § 41 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **3 (tří) let**.

Podle § 84; § 85 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu **za současného vyslovení dohledu** nad obžalovaným podmíněně odkládá na zkušební dobu **5 (pěti) let**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je **obžalovaný MUDr. Yekta Ergün Uzunoglu povinen zaplatit poškozené Monice Uzunoglu, nar. _____, bytem _____ na náhradě nemajetkové újmy částku 300.000,- Kč.**

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se **poškozená Monika Uzunoglu odkazuje** se zbytkem svého uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Naproti tomu se obžalovaný MUDr. Yekta Ergün Uzunoglu podle § 226 písm. b) tr. řádu zprošťuje obžaloby v té části, kterou mu bylo kladeno za vinu, že v 18:35 hodin dne 1.9.2014 v přesněji nezjištěném místě, pravděpodobně však v místě jeho bydliště v domě č.p. _____ v B _____ ulici v Ondřejově, okres Praha-východ, obsluhou neidentifikovaného elektronického zařízení odeslal z jím užívané schránky elektronické pošty na adresu tajemníka Městského úřadu Mnichovo Hradiště a do podatelny zmíněného úřadu a také do schránky elektronické pošty paní Jitky A _____ písemné vyjádření, v němž vědomě nepravdivě uvedl, že byl paní Monikou Uzunoglu zpraven o jejím intimním poměru s paní Jitkou A _____, tj. pracovnící odboru sociálních věcí a zdravotnictví Městského úřadu Mnichovo Hradiště navázaném v rámci jejich pracovního kontaktu, což činil s úmyslem dosáhnout vyloučení zmíněného orgánu z řízení o svěření jeho dcery C _____ do péče její matky, tj. Moniky Uzunoglu a také srozuměn s poškozením paní A _____ v zaměstnání, čímž měl spáchat přečin pomluvy dle § 184 odst. 1 trestního zákoníku, **neboť tento v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.**

ODŮVODNĚNÍ:

Okresní státní zastupitelství Praha - východ podalo dne 3.3.2016 na Václava Faktora a Yektu Uzunoglu obžalobu, kdy oběma jmenovaným bylo kladeno za vinu spáchání přečinu pomlvy dle § 184 odst. 1 trestního zákoníku a zločinu křivého obvinění dle § 345 odst. 2, odst. 3, písm. c) trestního zákoníku, kterých se měli dopustit jednáním popsáním v odsuzujícím výroku tohoto rozsudku pod body 1) a 2). Důkazy provedenými v hlavním líčení má soud za dostatečně prokázané, že oba obžalovaní společně spáchali tyto skutky, jejichž spáchání jim bylo kladeno za vinu.

Obžalovanému Uzunoglu bylo obžalobou kladeno za vinu ještě spáchání dalšího přečinu pomlvy dle § 184 odst. 1 tr. zákoníku, jehož se měl dopustit jednáním popsáním ve zprošťujícím výroku rozsudku, soud dospěl, že tento v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

I. SKUTKOVÁ ZJIŠTĚNÍ

1) Výpovědi obžalovaných

Obžalovaný Yekta Uzunoglu při výslechu u hlavního líčení uvedl, že chce využít práva odepřít výpověď a vypovídat nebude, vyslovil pouze, že celou záležitost vnímá jako vykonstruovanou, stejně jako před 13 lety, kdy byl neoprávněně trestně stíhán. Tento případ není o moc odlišný s tím případem, se kterým byl konfrontován v roce 1994, kdy 2,5 roku seděl s masovými vrahy v různých kobkách ČR. Uvedl, že je nevinný, tak jak byl nevinný i v jiných kauzách, kdy byl popotahován. I tento případ vnímá jako vykonstruovaný. Je ochoten se v průběhu soudního řízení, vyjádřit se ke každé větě, která je v obžalobě uvedena. Právo odmítnout vypovídat obžalovaný využil již při výslechu v přípravném řízení.

Soud obžalovaného u hlavního líčení poučil, že může svůj postoj nevypovídat kdykoliv v průběhu hlavního líčení změnit. Má právo vyjádřit se k výpovědi spoluobžalovaného, slyšených svědků či ke každému provedenému důkazu, soud pak obžalovaného výslovně poučil, že každé takové jeho vyjádření bude považováno za výpověď k věci. Obžalovaný se následně v průběhu hlavního líčení vyjadřoval k výpovědím svědků a k dalším provedeným důkazům. Jeho vyjádření jsou v odůvodnění tohoto rozsudku zaznamenána vždy jako reakce na jednotlivé důkazy.

Naopak **obžalovaný Václav Faktor** u hlavního líčení uvedl, že s obžalobou plně souhlasí. Ke skutku pod bodem 1) výroku rozsudku uvedl, že pana Uzunoglu poznal v létě 2014 nebo 2013, dělal tenkrát ve firmě, která skladuje pneumatiky – logistické centrum u Prahy, kluci, co dělali s ním, jezdili k Uzunoglu dělat na zahradu různé pomocné práce. Párkrát tam s nimi jel a v srpnu mu pan doktor nabídl, aby dělal pro něj, že mu zařídí bydlení a že mu bude platit stejné peníze, které měl ve firmě, kde právě dělal, ne-li lepší. On po té šanci skočil, v té době bydlel na ubytovně. Pana doktora bral jako seriózního člověka, vždy se tak prezentoval, neměl důvod mu tedy říci ne. Ubytoval jej v zahradním domku, dělal různé věci kolem baráku. Mezi tím pan Uzunoglu občas mluvil o své ženě, mluvil o ní špatně, říkal, že spolu bojují o dceru. Někdy v září 2014 po něm chtěl, aby roznášel letáky. Jeli do Prahy do copycentra, on mu dal jednu velkou barevnou fotografii, kterou nechal stáhnout na flash disk a pak ji asi padesátkrát okopíroval, to pak udělali víckrát. Letáky roznášel různě po Mladé Boleslavi. Je alkoholik, takže většinou se někde ožral a většinu letáků zneškodnil – hodil je

do kontejneru a podobně. Některé ale roznesl, jak obžalovaný Uzunoglu chtěl, dával je do schránek různých institucí, bank, domů. Obžalovanému Faktorovi byla u hlavního líčení předložena listina na čísle listu 212 spisu, na které je fotografie nahé ženy a text, kterým nabízí erotické služby a obžalovaný potvrdil, že se jedná o leták, který tehdy roznášel.

Obžalovaný Faktor k dotazům upřesnil, že uvedený leták dostal od obžalovaného Uzunoglu, fotografie byla původně barevná. Obžalovaný Uzunoglu jej dovezl do Prahy a chtěl po něm, aby nechal pořídit 50 barevných kopií, na což mu dal peníze, v obálce to pak přinesl domů. Obžalovaný Uzunoglu si některé kopie ponechal a některé mu dal, ještě z toho udělali černobílé fotografie na počítači. S kopiemi pak odjel do Mladé Boleslavi a měl je na určitých místech rozvěsit. Více méně mu obžalovaný řekl, kam je má rozvěsit. Šlo o centrum města, okolí Komerční banky a náměstí. Nejednalo se o konkrétní adresy, mělo to být v rámci jedné oblasti, kde je náměstí a kde sídlí úřady. Obžalovaný Uzunoglu mu k tomu říkal, že je to v rámci jeho boje o malou s jeho ženou s tím, že Monika Uzunoglu je špatná žena, že tyto věci dělá doma za přítomnosti malé a že bojuje o to, aby ji dostal do péče. Fotografii dle svých slov údajně získal z jednoho policejního spisu. Nevěděl, zda je obsah inzerátu pravdivý, nijak si to neověřoval. Obžalovaný Faktor dále vysvětlil, že v té době žil jako prase, byl alkoholik, chlastal každý den, neměl důvod tomu člověku nevěřit - pan doktor napsal několik knih, ukazoval mu fotky s lidmi, se kterými se normální lidé nestýkají. Popisoval mu svou manželku jako ženu, která se nestará o děti, on uvěřil i tomu, že by mohla poskytovat sexuální služby. Neví přesně, co měla paní Uzunoglu dělat špatně, ani o tom nepřemýšlel. Letáků mohlo být tak dvě stě, rozvěsil jich ale jenom pár, vždy si koupil chlast a šel do parku, hodil letáky do koše nebo do tříděného odpadu. V Mladé Boleslavi letáky hodil v centru do Komerční banky a do poštovních schránek, vše kolem náměstí. V jednom případě to nalepil na lampy, když se jde z náměstí dolů do parku. V Mnichově Hradišti také letáky nalepil, bylo to v okolí domu, kde bydlí paní Uzunoglu. Část letáků schoval v Mnichově Hradišti u benzínové stanice, což poté sdělil policii. Bylo to tak, že se opil a neměl sílu ani chuť to roznášet. Udělal si oheň, vypil nějaké víno, s nějakými letáky zatopil a zbytek tam schoval. Měl totiž nařízeno domů nic nepřinést. Letáky vyrazil vylepovat víckrát, mohlo to být tak šestkrát sedmkrát. Letáky tiskli nebo rozmnožili těsně před tím, než jel, třeba den před tím u obžalovaného Uzunoglu doma. Letáky distribuoval i emailovou komunikací, bylo jich pár. Pan doktor jej vždy s jeho starým notebookem dovezl do nějaké pizzerie nebo restaurace, kde je připojení na wi-fi, dal mu adresy, kam chtěl poslat určitý text a fotku. Poslat email uměl, i založit schránku elektronické pošty. Schránky zakládal sám, výběr adres, kam má být pošta doručena, mu dal pan Uzunoglu.

To vše se dělo v období podzimu roku 2014, tehdy u pana doktora bydlel, sekal trávu, dělal plot, rekonstruoval různé věci, vymaloval garáž, dělali plechové dveře na trezor a podobně. Byli s panem doktorem domluveni, protože chlastal a všechny peníze by propil, že pošle 5.000,- Kč měsíčně jeho mámě, jinak mu kupoval všechno jídlo, tabák a bydlel u něj. Kromě letáku viděl svatební fotografii, na které byla paní Uzunoglu, tu neznal podle vidění, ale pouze z fotek, nepochyboval, že na té fotografii na letáku je právě ona. Myslel, že pomáhá dobré věci, že pomůže panu doktorovi, aby získal dcerku do péče a efekt těch letáků měl být takový, že ji měly asi očernit.

Ke skutku pod bodem 2) výroku rozsudku obžalovaný Faktor uvedl, že byl zhruba měsíc v Praze, udělat si volno, byl u kamarádky, jel se podívat za rodiči domů, za babičkou. Pan doktor jej kontaktoval někdy koncem listopadu nebo začátkem prosince s tím, že by chtěl pomoci s jednou věcí. Do telefonu mu neřekl, o co jde. Sešli se a on mu nastínil to, že když řekne, že si jej paní Uzunoglu najala, aby pana doktora zavraždil a pak se jako k tomu půjde

přiznat, že mu pomůže a sám sebe neohrozí, neboť to vlastně není trestný čin, když vlastně nic nespáchal a že za to bude odsouzena paní Uzunoglu jako objednatelka vraždy. Pan doktor říkal, že má spoustu právníků a že se o to postará. Pak mu něco diktoval, aby to sepsal. Bylo to něco v tom smyslu, že to všechno bylo z jeho hlavy, že je to čistě jen jeho práce. Všechny detaily vymýšlel obžalovaný Uzunoglu, vymyslel, aby to vypadalo jako nehoda, že má upadnout na meč. Říkal, že má v baráku kamery, že to musí vypadat jako přepadení, proto chtěl, aby vyrazil okno, jako když tam vlezl. Řekl mu, jakými dveřmi má vlézt do jeho ložnice, když je zamčená - z druhého pokoje přes šatní skříň takovým tajným vchodem. Scénář probírali v zahradním domku, nanečisto to v domě nezkoušeli. Nahoře v domě, než došlo k tomu fingování, mu ukazoval místo, kde se dá projít. Po své dovolené přijel k panu doktoru někdy kolem 16.1. nebo 17.1.2015 a asi 5 dní byl v zahradním domku a čekal, až bude správný čas. Pak vyrazil okno, vlezl dovnitř a čekal na obžalovaného Uzunoglu, jak byli domluveni. Když pan doktor přijel, vzal meč a šel za ním nahoru. Věděl, že jsou tam kamery a vše se nahrává, tak aby to bylo věrohodné pro policii. Když se nahoře s panem doktorem viděli, popovídali si, odložil meč, měli nějakou debatu. Co se týká přepadení, s ohledem na kamery v domě se snažili, aby to vypadalo, že se stalo přepadení doopravdy, ale nahoře se s panem doktorem normálně bavili, protože tam údajně žádné kamery nebyly. Vzal si pak nějaký prášek a šel si lehnout do zahradního domku. Druhý den jeli k JUDr. H . Tam jej ujistili, že když půjde na policii, a řekne, že si jej objednala paní Uzunoglu, tak je prakticky beztrestný, protože se přiznal. Tehdy mu to přišlo logické, zpětně ví, že to byla kravina. K JUDr. H přišli společně s panem Uzunoglu, vyprávěli JUDr. H příběh oba dva, příběh o tom, že si jej Monika Uzunoglu najala, aby pana doktora zabil a pak že se půjde přiznat na policii. Myslí, že JUDr. H dopředu nevěděl, že je to smyšlené. Neví, co mu řekl pan doktor, když tam s nimi nebyl. Před JUDr. H to s panem doktorem hráli, jak bylo domluveno, nenavrhoval jim, aby to šli hned oznámit na policii.

Obžalovaný Faktor dále popisoval, že jej potom obžalovaný Uzunoglu odvezl za maminkou do Bukovan, přesně nepochopil proč, protože původně měli odvézt nějaké věci z domu, aby tam nezůstaly. Matce neříkal do detailů, co se stalo, nebyl důvod, aby to věděla. Věděla pouze, že pro pana doktora dělá, byla ráda, že má práci, že jí přišly dvakrát peníze. Zpočátku to vypadalo, že to bude v pořádku, jednou nebo dvakrát se byla za ním u pana doktora podívat. Tenkrát se rozváděla s otcem, neměla to lehké, nechtěl ji těmito věcmi zatěžovat. Následně jej obžalovaný Uzunoglu odvezl do Prahy, kde ho vyložil, zůstal u své kamarádky. Byli tak domluveni s tím, že druhý den, co ho vyloží v Praze, se půjde přiznat na policii. Večer se šel ještě s kamarádkou napít, přespál u ní a ráno v půl osmé přišla policie s tím, že všechno je na něm, že je to z jeho hlavy. Věděl, že je něco špatně, že plán pana doktora byl zřejmě úplně jiný, než mu ho nastínil. Nechce říct, že by ho pan doktor potopil, ale policie měla už všechna lejstra, která sepsal, o kterých mu pan doktor řekl, že to bude mít u sebe, kdyby náhodou. Neřekl mu, že půjde sám podat trestní oznámení. To byl nakonec ten důvod, proč se nedržel původní verze. Na policii mu došla spousta věcí, nebylo to tak, jak mu bylo podáváno, že se roznese pár letáků a nic se nestane, došlo mu, že to co udělal, je závažná věc. Proto policii řekl všechno tak, jak bylo. Určitě by se v ten den šel přiznat podle plánu, policisté si pro něj ale v půl osmé ráno přišli, přesně věděli kam, pan doktor jej tam den před tím vzal. Policisté už věděli všechno, měli všechny podklady, které sám sepisoval, vyplývalo z nich, že za to může výhradně on a paní Uzunoglu. Prohlášení, která měla policie, sepisoval ještě před přepadením. Diktoval mu je pan doktor, jenom to upravil, aby zněla česky, aby slova navazovala tak, jak je v češtině běžné. Paní Moniku Uzunoglu naživo nikdy neviděl, až nyní u soudu. Měl o ní pouze informace, že je špatná máma, která provozuje něco před malým dítětem, co se nedělá, že se o dítě nestará. Když dcerka pana doktora přijela, nevypadala, že ho nevidí ráda. Uvěřil tomu, že paní Uzunoglu je takový špatný člověk. Za to,

že ji nepravdivě obviní z přípravy vraždy, měl slíbeno od pana doktora, že mu zajistí práci, například někde v Německu v nějakém rychlém občerstvení, že se zvedne ze dna. Žil jako prase, bral to jako šanci, bylo mu stále opakováno, že to není trestný čin, když se přizná, že jeho právníci by to smetli ze stolu, že jich má dost. Nepřipadlo mu to tenkrát nelogické.

K dotazu obhajoby obžalovaného Uzunoglu obžalovaný Faktor dále upřesňoval, že se s panem doktorem seznámil v červnu či červenci 2014, protože se znali zhruba 6 měsíců před tím, než k tomu všemu došlo. Než se s panem doktorem seznámil, bydlel na ubytovně ve Strančicích, bylo to možná do konce srpna. Když skončil bydlet na ubytovně, byl ubytován u pana doktora. S návrhy na ty letáky přišel pan doktor koncem září, poté, co se u něho ubytoval. Antabus při roznášení letáků bral sporadicky, několikrát ho i přepil, a čím víckrát ho přepíjel, tak tím slabší účinky to mělo. Při roznášení letáků přijel do Mnichova Hradiště, nic se mu nechtělo, koupil si víno, šel na místo kousek od benzínové pumpy, byl tam takový zarostlý remízek, tam si udělal oheň, opekl buřty, vypil víno a schoval si letáky. Někdy vypil 2 litry vína, někdy 4 litry, tehdy to nehrálo moc velkou roli. Většinou pár letáků roznesl, pak se opil a zbylé letáky schoval. Někdy se stalo, že neroznesl žádné letáky a rovnou se opil. V materiálech, které schoval, bylo pár nahých fotek a materiály, které se týkaly rodiny poškozené paní Uzunoglu (matky, bratra a otce). Do zahradního domku k obžalovanému Uzunoglu přišel někdy v úterý, ve středu, pan doktor chtěl, aby nevylézal. V zahradním domku měl tabák, pití, jídlo, a to kvůli sousedům. Když pan doktor odjel, posilnil se trochou vína. Věděl o tom, že se doktor za hodinu vrátí, šel do toho domu a čekal na něj, aby nevylézal ze zahradního domku a neviděli ho sousedé, byl to nápad pana Uzunoglu, v zahradním domku měl od pana doktora nakoupeno. V zahradním domku strávil 4 až 5 dní před přepadením. Někdy vypil 2 litry vína, někdy 4 litry vína, někdy litr vína a litr tvrdého – pil, co měl po ruce. Před fingovaným přepadením byl několikrát v domě pana Uzunoglu, ten mu řekl, že kamery jsou ukryté v čidlech, i jako vyučený elektrikář to považoval za možné, kamera jde schovat prakticky do čehokoliv. K vyrazení okna došlo kolem dvacáté hodiny, následující den dorazili k JUDr. H , neví, zda dopoledne nebo odpoledne, jsou to dva roky. Od dvacáté hodiny večerní byl poté v zahradním domku a spal. Následující den doktor Uzunoglu přišel s tím, že pojedou za advokátem, který jim to pomůže sepsat. O tom, že když někoho křivě obviní, jde o zničení života nějakého člověka, mu začal říkat jeden z policistů. Objasnili mu, že je to trestný čin a předložili mu zákoník a jaká je tam sazba. Mělo to být šíření pomluvy a zločin křivého obvinění, ukázali mu v trestním zákoníku, že za křivé obvinění je sazba 2 až 8 let a je to velmi závažný čin. Nestihl ani vypovědět, že si jej paní Uzunoglu najala, všechny papíry už policie měla. Bylo mu řečeno, že to, co udělal, je závažný trestný čin a ukázali mu trestní zákoník. Neví, zda policisté hovořili o přípravě vraždy nebo o křivém obvinění, když mu vysvětlovali, že je to závažný trestný čin. Řekli mu to hned ze začátku toho, co ho vyslychali. Zpočátku zkusil naučenou formuli a pak mu bylo řečeno: „Nehraj to na nás, my víme všechno“. Hodili na stůl lejstra, která sepisoval za asistence pana doktora Uzunoglu, věděl, že je něco špatně, že je v tom sám. Měly to být papíry, kdyby náhodou, které neměl nikdo vidět. Možná na začátku policii řekl, že jej paní Uzunoglu najala na vraždu, ale není si toho vědom. Vzápětí, co jej přivezli, řekl začátek naučeného scénáře, co měli s panem doktorem připravené, poté policisté přede něj položili papíry a trestní zákoník, že je to závažný trestný čin, že mu z toho jen tak nikdo nepomůže a že pan doktor mu zřejmě lhal, což se teď potvrzuje, protože mu bylo slíbeno, že bude beztrestný, že má pan doktor tolik právníků, že mu pomůžou, že se nic vlastně nestalo, že je to nevinné roznášení letáků a když řekne, že si jej poškozená najala a přizná se, že bude beztrestný.

K dotazu obžalovaného Uzunoglu obžalovaný Faktor uvedl, že po jeho zatčení mu nejspíš nebyla odebrána krev. U obžalovaného pracoval od srpna do listopadu, kdy se tam zdržoval neustále. Bylo to možná od poloviny srpna, ale není si jistý, nepokládal za důležité si

takové věci pamatovat. K obžalovanému přijel ze Strančic z ubytovny, pak bydlel v zahradním domě. Odjel asi koncem listopadu do Prahy ke své kamarádce, kde bydlel a na pár dnů byl navštívit i babičku a maminku v Příbrami. Po svém odchodu matce žádné peníze nedával. Zuby mu spravila jeho kamarádka, která dělá zubní techničku. Stálo to 3.500,- Kč, je to nejlevnější zubní náhrada, nenechával si spravovat zuby v Příbrami. Kamarádce v Praze za ubytování nedával žádné peníze, je to kamarádka. Svatoš O je kamarád jeho kamarádky Gábiny, párkrát v tom bytě u kamarádky také přespál. Svého otce fyzicky napadl, dá se říci, že nesčetněkrát, a to když byl hnusný na jeho matku, většinou to řešil fyzickou silou. Dá se říct, že mu promluvil do duše pár fackami. Je pravda, že spáchal nehodu v opilosti, nebralo se to ale jako trestný čin, vysvětlil si to s tou společností. Vezl lidi do práce, pod vlivem alkoholu vymetl strouhu, nahlásil to majiteli, trestní stíhání neprobíhalo, bylo to v době, kdy měl zákaz řízení. Byl v psychiatrické léčebně, obžalovaný Uzunologu má u sebe dodnes jeho zprávy z léčebny. Bylo na něj vyhotoveno několik znaleckých posudků, jeden v Praze, neví kde, pozvala jej tam kriminální policie, jeden v léčebně Dobřany. Léčení v Dobřanech přerušil, protože šel do výkonu trestu. V průběhu výkonu trestu neměl žádnou návštěvu, ani od policie, ani od matky (matka nedávno zemřela), ani od otce, sestry.

Ke svým osobním poměrům obžalovaný dále uvedl, že je ve výkonu trestu odnětí svobody poprvé. Ve vězení mu dochází spousta věcí, má čas hodnotit, co dělat a co ne. Zpočátku mu přišlo, že to bude fraška, že se vlastně nic nestalo, pouze pár roznesených letáků a pak mu došlo, že je to docela závažná věc. Každopádně toho lituje, ale vrátit se to nedá. Měl na tom podíl alkohol, ten v jeho životě hraje podstatnou roli. Byl se již dvakrát léčit, teď má nařízenou ústavní soudní léčbu. Léčba při výkonu trestu neprobíhá, ve vězení pracuje jako elektrikář.

2) Výpovědi svědků

Svědčce Monika Uzunoglu u hlavního líčení nejprve ke vztahu s obžalovaným Uzunoglu uvedla, že se s manželem poznali v roce 2001, po čtyřleté známosti se vzali, když celé to období provázelo manželství trestní stíhání manžela. Byla tehdy mladá a věřila tomu, že vše je komplot, čemuž nakonec uvěřilo téměř půl republiky, takže za muže bojovala i v jeho trestních věcech. Neměla možnost ho poznat jinak, než pod tíhou trestního stíhání, kdy se asi choval jinak, než je jeho nátura. V této době, než se jim v roce 2010 narodila dcerka, tak byl pod strachem z trestního stíhání, že bude odsouzen a nechoval se jako blázen. Ten boj byl poměrně náročný na několika frontách, protože trestní stíhání doprovázely ještě jiné jeho spory, mj. opatrovnická věc, exekuční atd. Pak de facto vyčistili minulost a manžel byl osvobozen. Poté rekonstruovali dům a ona se těšila, že přijde doba, kdy budou žít zcela přirozeně jako rodina, navštěvovat se s přáteli, mít děti a žít normálně. Tam se však jejich cesty trochu rozešly, už v době jejího těhotenství začaly vnímat indicie, že není vše v pořádku. Manžel po tom osvobození najednou vyrostl o tři metry, hodil přes palubu všechny přátele, kteří jim do té doby pomáhali, byla rozčarovaná, s kým žije a s kým čeká dítě. Začaly neshody, kudy to manželství půjde. Manžel často odjížděl do zahraničí a nabýval dojmu, že tato republika mu zničila život, jeho přátelé jsou už s miliardami někde jinde a že on to musí nějak dohnat. Nejednou prohlásil: *“Já jim ukážu, sebrali mi 13 let života”*. Zároveň však najednou přišel o úhlavního nepřítele, předtím měli společný boj a najednou nebylo s kým bojovat, manžel byl zvyklý bojovat proti všem a všemu. Pak se narodila v únoru 2010 dcerka a ona nesouhlasila se všemi rozhodnutími, která manžel učinil, například s tím, že bude podnikat, začal se stýkat s prapodivnými lidmi, vznikaly rozpory a hádky. Jednalo se o lidi, kteří byli v Německu v konkursu, v insolventi, s nimi rozjížděl s podnikání, s čímž zásadně nesouhlasila. Měla možnost vidět do jeho podnikání, kde začaly vznikat dluhy, za

odebrané zboží se neplatilo. Pečovala tehdy výhradně o dcerku, věděla, že když je manžel téměř o generaci starší, že si dítě pořizuje de facto pro sebe. Byla s tou rolí srozuměna, s tím, že bude opečovávat domácí krb, bude matka v domácnosti, smířila se s tím i proto, že manžel nechtěl, aby chodila do práce. Tuto roli přijala, ale i ona začala mít pomaličku trhliny. Manžel se chtěl stále více vyčleňovat a podnikat, ona měla proti jeho podnikání velké výhrady. Byla tam nedorozumění, načež manžel to řešil po svém a odlétal do Turecka, létal různě po světě, týden jí nebral telefony, nevěděla, kde je, co se děje. Pak vybral všechny společné prostředky ze společných účtů, odstříhl ji od peněz. Začala se aktivně bránit a říkala, že se to musí řešit, on namísto toho vyhrožoval, že vypálí rodičům dům a podobně. Začala tak mít strach z toho, s kým žije. Psychické deptání, které na ni začal vyvíjet, v situaci, kdy byla sama bez peněz, se začalo stupňovat, třeba jí sebral klíče, telefony, řekl, ať si zkusí cokoli někomu říct, nechal jí hlídat Bulhary, Turky, aby někam neodjela a necekla. Takto chvíli žila, ale cítila, že je to neúnosné, výhrůžky byly čím dál tím silnější. Byla po tom domácím násilí tak zdeptaná, že když se rozhodla jít na policii, nebo na sociálku, čekaly tam na ni silné složky papírů, že tam už manžel byl. Věděli, jak je strašně nemožná, neuklízí, že je psychicky nemocná, manžel to všem začal podávat tak, že u ní propukla poporodní psychická nemoc, potají tam chodil vysvětlovat, jak je psychicky nemocná. V roce 2011 manžel unesl dcerku do Turecka, 43 dnů ji dostávali Interpolem domů, zdejší soud vydal rozhodnutí o střídavé péči, která trvala dva a půl roku. V té době to bylo neúnosné, když se obrátila na státní zastupitelství, že jí manžel unesl dceru, sdělili jí, že na ni podal nespočetně trestních oznámení - únos dcery připravil a než odjel, zkopíroval dceři doklady a podal na ni desítky trestních oznámení, aby ji paralyzoval, celé to měl připravené. Dceru pak dostal zpět, nastala střídavá péče, kterou logicky nerespektovala, protože se dcera vrátila v dezolátním stavu, měla noční můry a podobně. Tlak, který manžel vyvinul, byl enormní, byla bez peněz, manžel neplatil alimenty, nebylo dne, aby nepsal dlouhé emaily poškozující ji i její rodinu po celé republice, toto období trvalo dva a půl roku. Vedlo to k tomu, což asi není obvyklé, že v řízení mají pět nebo šest OSPOD, které se musely vyloučit.

Ke skutku ve zprošťující části výroku rozsudku svědkyně Uzunoglu uvedla, že paní A nikdy před tím neviděla, měla k ní standardní vztah na profesionální bázi. Ví, že mail, který od manžela paní A obdržela naposílal po celé republice, měli ho v Mladé Boleslavi, na úradech, na kraji, všude, kde stále jednala a řešila, kdo bude opatrovníkem jejich dítěte. Bylo to složité období, muselo je řešit Ministerstvo práce a sociálních věcí, nikdo si s tím případem neví rady, je to extrémně vyhocené, každý to tak trochu alibisticky hází někam jinam, protože opravdu není jednoduché odolat tlaku manžela. Na kohokoliv se zaměří, tak podá trestní oznámení, znepríjemní mu život, pomluví ho v médiích, agresivně na něj útočí. Tím chce říct, že ať je to kdokoliv, kdo se manželovi postaví, tak dostane tuto odvetu. O emailu se dozvěděla z několika zdrojů. Je naprosto zcestné, že by mu kdy řekla informaci, kterou email obsahovala, tedy že má intimní vztah s paní A . Není to u něj nic neobvyklého, v roce 2011 nainstaloval doma nahrávací techniku a nějaké nahrané útržky vytržené z kontextu všem rozesílal, aby dokázal, že je blázen. Do září 2014 se s paní A téměř nevidaly, ona byla vedoucí a jim byla přiřazena sociální pracovnice. Manžel zaútočil na paní A , aby opětovně vyloučil celý úřad, nestýkala se s ní, ale viděla ji, nejednali spolu, neměly spolu nikdy žádný konflikt. Je možné, že byla paní A u nich v bytě, protože manžel týden co týden podával návrh na prošetření poměrů v jejich rodině, oni tomu ze zákona musí vyhovět, takže týden co týden měli kontroly, jestli to dítě nevráždí, nepálí, a podobně. Už si není jistá, jestli mezi pracovníci při kontrole nebyla i paní A , v roce 2013 tam byl téměř při každém asistovaném styku někdo jiný, mohla tam být i ona. Asistovaný styk opětovně začal v březnu 2015 a stále trvá, manžel se ani jednou nedostavil.

Ke skutku pod bodem 1) výroku rozsudku svědkyně uvedla, že věděla o tom, že je její nahá fotografie pořizována. Bylo to tak náročné období, tenkrát by udělal cokoliv, aby ochránila dítě. Fotografie byla pořizena v září 2013, bylo jí tehdy doporučeno psychologem dr. K ve spolupráci s obhájcem manžela JUDr. H , aby udělala cokoliv, aby se manžel přestal chovat jako rozzuřené zvíře. Na doporučení dr. Klimeše, ať udělá cokoliv, s manželem udržovala intimní styk a na doporučení JUDr. H souhlasila s postahováním návrhů na svěřeni dítěte do péče. Najednou na manžela působil JUDr. H a z druhé strany dr. K . Manžel stáhl návrhy do opatrovnických věcí, 14 dní byli na dovolené a pak měly s dcerou klid. JUDr. H řekla, aby na manžela také trochu zapůsobil a nějaké výživné jí manžel posílal. K pořízení fotografií došlo v tomto období, po návratu z dovolené se manžel domníval, že bude vše smazáno a budou žít zpět na Třemblatu, což se nestalo. Odjeli zpět s dcerou do Mnichova Hradiště a nastalo období klidu (nešly po ní úřady, kriminálka, soudy). Manžel v té době přijížděl nárazově za nimi, ale žádný zásadní vývoj tam nebyl. Pamatuje si, že tehdy potřebovala, aby dcerka chodila do školy, potřebovala ji přihlásit a k tomu je zapotřebí souhlas obou rodičů. V době, kdy jezdil nárazově, to bylo většinou v deset hodin večer, aby ji zkontroloval, zda tam někoho nemá, jezdil bez ohlášení, když jednou přijel, přivezl i erotické pomůcky a ona, jelikož chtěla tu přihlášku do školky, tak nechala pořídit fotografie. Jedna z nich je součástí toho inzerátu. Manžel více méně na základě těch fotek podepsal přihlášku do školky, to je jednoznačné. Za jedenáct let jejich vztahu neměl potřebu si jí fotit, tehdy jí říkal: „Ty stále něco chceš, tak také musíš pro mě něco udělat.“

Svědkyně dále uvedla, že text toho inzerátu samozřejmě nebyl autentický, sexuální služby nikdy nenabízela, ani ve snu by ji to nenapadlo. V době, kdy si fotografie manžel pořizoval, tušila, že by mohly být zneužity, protože za dobu jejich manželství po ní nikdy nic podobného nechtěl. To, že takové inzeráty existují, zjistila, když jí zavolal na její telefonní číslo „klient“. Bylo to tak, že po jedenácté večer jí zavolalo neznámé číslo a člověk na druhé straně říkal, že by chtěl „*ty moje služby*“. Sjednává úvěry, přišlo jí zvláštní, že někdo volá takhle pozdě, řekla mu to, ten člověk znejistěl, zněl nesměle a opakoval, že by potřeboval „*její služby, jak má ten inzerát*“. Bylo jí divné, že někdo chce v noci hypotéku. Řekla mu, že to bude asi omyl a zavěsila. Poté asi za pět minut volala obsluha z benzínové stanice, že tam visí fotografie a na ní je její číslo. Načež si to propojila a říkala si, že je to jasná práce jejího manžela. Místa, kde fotografie jsou, se vesměs dozvíдалa od „klientů“. Nacházely se v Boleslavi, v Hradišti, na různých benzínkách, na kandelábrech, na koupališti, volalo jí tak asi 10 „klientů“. Jelikož bydlí na maloměstě, tak věděla, ve kterých restauracích a toaletách to měli, pohoršovali se. Pak jí volali z jiné benzínové stanice, že si nepřejí, aby tam dávala takovou inzerci. Jela se na benzínku kouknout, která fotografie to je, bylo to opravdu ostudné. Její první reakce, když se to dozvěděla, byla taková, že se jí opravdu podlomila kolena, bylo jí z toho špatně, pro fotografii jela, bylo to v letních měsících, byla tam předzahrádka, lidé tam popíjeli, a jelikož jí někdo poznal z té zahrádky, tak to bylo hodně nepříjemné. Vyzvedla ty fotografie – jedna byla barevná, jedna černobílá, a šla na policii. V roce 2014 spolupracovala s Komerční bankou, také se společností Proxima sociale, poskytovala úvěry. V Komerční bance existují lidé, kteří znají její tvář.

Ke skutku pod bodem 2) výroku rozsudku svědkyně Uzunoglu uvedla, že Václava Faktora teď už zná, s jeho jménem poprvé přišla do styku, když jí jednou do datové schránky přistálo oznámení o přestupku, že jistý Václav Faktor řídil automobil bez SPZ a byl opilý. Když jí to přišlo do datovky, volala na úřad, co s tím má společného. Říkali, že manžel je nekontaktní, takže to zkusí přes ni. Do doby trestního stíhání ho osobně neviděla. Manžel ale měl neustále tendence v zahradním domečku ubytovávat prapodivné existence, měla tak

strach o dceru. Pana Faktora tedy nikdy neviděla a je úplně absurdní tvrzení, že by si u něj měla objednat vraždu. Svědkyně připustila, že někdy počátkem roku 2015 odrazila útok manžela v zájmu své dcery. Odstrčila jej. Dcera k němu odmítala jít, a to ne z toho, že by ji manipulovala nebo pobuřovala, ale z toho důvodu, že když si ji bral o víkendech k sobě, nechal ji hlídat cizojazyčně mluvícími občany a dcera plakala, že tam k němu nechce. Následně toto odstrčení, při kterém měla dvacetikilovou dceru v náručí, použil manžel jako záminku k vyhýbání se výsledkům a vyšetřením. Neví, zda po tom odstrčení měl nějaké skutečné zdravotní následky.

Obžalovaný Faktor k výpovědi poškozené uvedl: „*Chci se Vám, paní Uzunoglu, omluvit, že se vůbec něco takového stalo. Já se k tomu doznávám. V té době jsem si neuvědomoval, že jsem udělal něco, co někomu zničilo život, je mi to upřímně líto, ale už se s tím nedá nic dělat.*“ Poškozená na to v reakci opáčila, že chce poděkovat panu Faktorovi, že se omluvil, upřímně po tom všem, mu to nemá za zlé, protože i on byl oběť a byl jejím manželem zneužit.

Svědčce Jitka A u hlavního líčení uvedla, že pracovala na Městském úřadě v Mnichově Hradišti na sociálním odboru. Přibližně od roku 2012 byli v kontaktu s rodinou Uzunoglu, kdy se jednalo o péči o nezletilou C . Nebyl to přímo její případ, byla v rodině s kolegyní a poté jednou nebo dvakrát na asistovaném styku. V té době nebyl žádný konflikt s rodiči. Pan Uzunoglu psal a přeposílal různé maily, ale konflikt žádný nebyl, s paní Monikou Uzunoglu také žádný konflikt neměla. Poté obdržela od pana Uzunoglu mailem zprávu, ve které bylo, že se pan Uzunoglu dozvěděl od paní Moniky, že spolu měly poměr, obviňoval je z fašismu a podobně. Už si to přesně nepamatuje. S paní Uzunoglu se scházela v rámci pracovní činnosti, jinak se nestýkaly. Tento mail obdržel dále tajemník úřadu, tedy její nadřízený, také byl zaslán do podatelny úřadu, a slyšela, že to zaslali také někomu z Boleslav. S ohledem na to, že pan Uzunoglu na úřad posílal i jiné emaily a že i předchozí vedoucí obviňoval z fašismu, tak to kolegové brali tak, že jsou to výmysly, nevěřili obsahu tohoto mailu, jí to bylo samozřejmě nepříjemné, ale na její osobní nebo pracovní život to vliv nemělo. Svou vlastní podjatost pak vyslovila na základě tohoto mailu a také kvůli tomu, že měla z pana Uzunoglu strach, nevěděla, co by mohl ještě vymyslet. Nakonec byla věc odňata celému úřadu, protože ona sama byla vedoucí odboru, když totiž vedoucí odboru podá námitku podjatosti, tak spis nemůže vést ani jiný podřízený, proto krajský úřad rozhodl o tom, že se spis přesune do Lysé and Labem.

Svědčce A dále uvedla, že na základě tohoto mailu k ní rodiče z jiných opatrovnických věcí nepřístupovali jinak. Pan Uzunoglu ještě zasílal a přeposílal různé maily, které nepatřily jim – mail do školky, na policii. Když ho upozorňovala, aby tyto maily nezasílal, že s tím nemají nic společného, tak odpověděl, že její činnost pramení z fašismu, což jí bylo nepříjemné. Před jejím úřadem byl opatrovníkem Městský úřad v Říčanech, když C měla trvalé bydliště v Třeblatu, spis vede vždy úřad, kde má dítě trvalé bydliště. Poté byl spis veden v Mnichově Hradišti, následně v Mladé Boleslavi nebo se tam o tom jednalo, pak v Lysé nad Labem a dále neví. Přesouvání příslušnosti bylo účelové ze strany pana Uzunoglu, stěžoval si na pracovníky, kteří to měli na starosti, a vše se prodlužovalo. On nebyl spokojený s úředníky. Sama nemá pocit, že by vůči němu postupovala nějak zaujatě do doby, než přišel ten mail.

Obžalovaný Uzunoglu k výpovědi svědkyně uvedl, že se jí omlouvá, že se jí nechtěl dotknout, úmyslem obsahu dopisu nebylo, aby se jí dotkl, a dále doplnil, že nevěděl, že k soudu přijde, jinak byl ochoten koupit jí 15 růží za omluvu, což dodatečně učiní a omlouvá

se.

Svědék JUDr. Zdeněk H u hlavního líčení vypověděl, že jako advokát zastupuje obžalovaného Uzunoglu v jiných věcech vedených u zdejšího soudu. Dostal se k jeho zastupování na jaře roku 2012, kdy to bylo na doporučení OSPOD Říčany, motivováno jednak tím, že paní Uzunoglu měla poslat tomuto orgánu nějaké oznámení, že pan doktor má milenecký poměr s jednou pracovnicí, což naprosto nepřicházelo v úvahu. Když se ujal tohoto zastupování, tak nejprve reagoval na zřetelně nepravdivé posudky, které podávala paní Uváčiková. Před tím se na něj obrátila paní Uzunoglu s tím, že někdo na benzínové pumpě v Mnichově Hradišti umístil nějaký leták s její nahou fotkou a ona měla podezření na pana doktora, čemuž nebyl sto uvěřit, protože to považuje za naprostou hloupost. Oni oba mají ve zvyku posílat mu na vědomí nejrůznější maily, zprávy, informace o sobě navzájem. Nic s těmito zprávami nedělal, ale byl z toho velmi detailně informován o tom, co se ve věci děje, byl mu také preposlán nějaký leták s nahou fotkou paní Uzunoglu. V létě 2014, když byla podána žaloba na rozvod a svěřeni dítěte do péče, tak pro pana MUDr. Uzunoglu dělal návrh na dohodu manželů o tom, že by bylo dítě svěřeno paní Uzunoglu a pan doktor měl mít dvakrát do měsíce styk s dcerou, což paní Uzunoglu odmítla. Pak tam byl návrh na předběžné opatření na určení styku, na to konto jej pan MUDr. Uzunoglu informoval o problémech, které jsou s tímto stykem spojeny. V lednu 2014 jej navštívil a ptal se jej, že za ním přišel jeho zaměstnanec, který u něj kdysi pracoval, že je předvolán na 16.1. do Mnichova Hradiště na policii, zda bych mu uměl pomoci. Říkal, že neví, o co jde, ať mu přinese předvolání a bude se tím zabývat. MUDr. Uzunoglu mu slíbil, že předvolání dodá, předvolání ale nedostal. Posléze dostal do schránky nějaký seznam zabavených věcí z vloupání do chat. Myslím si, že to bylo v týdnu před 16.1., když v úterý nebo ve středu, přišel pan Uzunoglu s panem, teď už ví, že se jmenuje Faktor s tím, zda bych byl ochoten ho zastupovat ho, že se bojí na policii vypovídat. Radil mu, ať odmítne vypovídat. On říkal, že to nedokáže, a ptal se, zda ho může zastupovat. Poté dne 21.1. v noci dostal od pana MUDr. Uzunoglu takový zmatený email, z něhož pochopil, že byl přepaden panem Faktorem, a že to posílá dalším lidem (*svědek H po nahlédnutí do spisu, do kopie emailu založené na čl. 186 a 187 uvedl, že se jedná o text, který obdržel prostřednictvím emailu*). Na tento email nijak nereagoval, byl poslán v noci, našel ho až během následujícího dne, čekal, zda se MUDr. Uzunoglu ozve. Nemá ve zvyku reagovat na mailové nebo telefonické výzvy. Odpoledne jej navštívil MUDr. Uzunoglu s panem Faktorem, to bylo podruhé, co pana Faktora viděl, s tím, že mu pan Faktor začal vykládat, co se vlastně stalo. Pana Faktora se ptal, co panu doktorovi provedl, on říkal, že potřeboval peníze, že se tři dny před tím tajně dostal do domečku a pak v noci vloupal do domu pana doktora, že si vzal nějaké zbraně a že si stoupl za něj a něco panu doktorovi říkal s nějakou šavlí nebo pistolí. Říkal, že to udělal proto, že ho k tomu navedla Monika Uzunoglu. Bylo to podivné, měl řadu doplňujících otázek, pan Faktor mu detailně líčil, jak se dostal do domu, říkal, jak dále procházel jednotlivé místnosti, kde jsou uloženy šavle. Pak se dozvěděl, že mělo jít o samurajské meče, že prohledával šuplíky v ložnici s tím, že vypil litr vína, který byl v ledničce. Říkal, že vypije klidně šest litrů za den. Ptal se ho na účast paní Moniky Uzunoglu. Zatímco popis, co dělal v domě pana MUDr. Uzunoglu, jak se tam dostal, co udělal se psem, jak tam vstupoval, byl podrobný, tak pokud jde o účast paní Moniky, tak to byla obecná tvrzení místně a časově nijak nezařazená, což v něm vzbudilo jisté pochybnosti o věrohodnosti této části výpovědi. Říkal, že se s ní setkal, že mu volala. Ptal se ho, kde na něj vzala telefonní číslo, on říkal, že měla přístup do kontaktů MUDr. Uzunoglu, že se setkali na benzínové pumpě před Průhonicemi ve směru do Prahy, že tam byl autem. Dohodli se, že to má udělat tak, aby to vypadalo na sebevraždu. Protože má značné zkušenosti z výsledků, překvapilo jej, že první část výpovědi byla zařazená do detailů místa a druhá, týkající se účasti paní Uzunoglu, ne. Vyjádřil se, že panu Faktorovi moc nevěří. Incident měl skončit tak,

že pan MUDr. Uzunoglu se měl náhle otočit, když mu stál pan Faktor za zády a když se dostali z očí do očí, tak to pan Faktor nevydržel a pan doktor ho nějakým způsobem umluvil. Panu Uzunoglu pak všechno řekl, povídali si o tom, a pak odešel do domečku a sepisovali o tom nějaké písemné vyjádření. Požádali ho, jestli by o tom, co povídají, neudělal záznam, což považoval za nesmyslný požadavek. Řekl, že se to musí oznámit policii. Odešli s tím, že to oznámí policii. Patrně jim vysvětloval, že to vidí jako přípravu k trestnému činu, a že příprava by nebyla trestná, pokud by dobrovolně upustil od dokonání, ale to je otázka posouzení. Pak se u něj zastavil MUDr. Uzunoglu s tím, že jeli oznámit událost na policii, že se pan Faktor sesypal a že tam nedorazil. Jeho to celkem nepřekvapilo, pan Faktor v něm nebudil velký pocit nedůvěryhodnosti v jeho počínání. Pan Faktor byl lítostivý a snažil se vzbudit soucit, říkal mu, že měl těžké dětství, spory s otcem, při první schůzce určitě plakal. Ucelenou verzi od pana Uzunoglu neměl zájem slyšet, nechtěl se tím zabývat, dostal informaci, vyslechl ji, a odkázal je na policii. Po první návštěvě o osobě pana Faktora řekl, že si myslí, že je to typ spolupracovníka policie 4. cenové skupiny.

Svědék dále uvedl, že mail, který od MUDr. Uzunoglu dostal, mu připadal hodně emocionální, byl tam hrozný počet chyb, bylo vidět, že je to psané ve velkém rozrušení. Druhý den, když k němu přišli, žádné rozrušení nepozoroval, pan Uzunoglu byl dotčen tím, co mu pan Faktor udělal, protože vypovídal, že se ho snažil léčit, že mu dával antabus, snažil se mu nějakým způsobem pomáhat. Jeho osobní dojem z toho byl takový, že tam nepochybně v noci k něčemu došlo, že to, co vypovídal pan Faktor o tom přepadení, že je pravdivé, a jakmile byl konfrontován s panem doktorem, vymyslel si jako obhajobu, že k tomu byl naveden paní Monikou, že to byla jeho bezprostřední reakce. Po přepadení mu předkládali nějaké písemnosti, jednalo se o materiál psaný rukou. Bylo mu řečeno, že tam pan Faktor sepsal něco, co se stalo, ať to zůstane u něj uložené. Říkal jim, že nechápe proč a pan doktor mu říkal, že jeho otec, právník, mu říkal: „*Co je psáno, to je dáno,*“ tak to uložil. V noci na 24.1.2015 přijel pracovník krajské výjezdovky, tak mu ty materiály vydal, nečetl je. Svědek doplnil, že pan MUDr. Uzunoglu je dle jeho zkušeností velmi inteligentní, sečtělý člověk, avšak neschopný něco plánovat a organizovat. Monika Uzunoglu je vysoce inteligentní a dle jeho poznatků je schopná cokoliv zintrikovat a cokoliv naplánovat.

Svědék Vladimír K u hlavního líčení uvedl, že jej jako vyšetřovatele kriminální policie SKPV, Praha venkov – JIH, kontaktovali příslušníci Obvodního oddělení policie Říčany s tím, že jim obžalovaný dne 23.1.2015 oznámil, že dne 20.1.2015 mu měl jeho známý Václav Faktor sdělit, že za ním přišel do rodinného domu v obci Třemblat za tím účelem, že ho měl zabít, a to na objednávku manželky oznamovatele Moniky Uzunoglu. Na místo dojeli, když už byla tma, neví přesně, kolik hodin bylo. Oznámení nastalo tedy asi 3 nebo 4 dny po tom, co se to mělo stát, psal na to úřední záznam. Když tam přijeli, byla policejní hlídka z Říčan na místě, obžalovaný Uzunoglu je pozval dovnitř a začal popisovat, co se mělo stát. Ptali se na to, jakým způsobem se tam asi obžalovaný Faktor dostal. Ukazoval jim okno, kudy se měl dostat dovnitř a dále popisoval, co se mělo dít. S odstupem času si už přesný popis nepamatuje. Vzpomíná, že procházeli domem a pan doktor jim ukazoval místo útoku. Popisoval, že se tam chtěl obžalovaný Faktor dostat do trezoru, že tam s ním pak chvíli potom mluvil a že mu pak měl říct, že ho přišel zabít. Padlo také to, že to byl člověk, kterého obžalovaný Uzunoglu zaměstnával, bydlel vedle v zahradním domečku. Svědek uvedl, že neví, zda obžalovaný říkal něco o motivu plánované vraždy, padla tam ale informace, že mělo jít o nájemní vraždu, že měl být vyslán jeho manželkou Monikou Uzunoglu, že mu to pan Faktor takto říkal.

Svědék dále upřesnil, že obžalovaný při podávání popisu vypadal v pohodě, ukazoval

kde co je, jak se to stalo, spolupracoval. Myslí, že obžalovaný říkal, proč to oznámil s takovým časovým dostupem, ale už si přesný důvod nepamatuje. Při vyšetřování tam určitě nějaký důvod padl, ale co bylo tím hlavním důvodem, teď už neví. Měl možnost prohlédnout si dům i místnosti, kde mělo k tomu jednání dojít. Byl tam i technik, pan doktor chodil po chodbě s nimi, ukazoval jim to, vše dokumentovali. Myslí, že viděl nějaké zbraně, ale neví, zda byly ostré nebo perkusní, byly v prvním patře v místnosti. Neví, zda zbraně byly uloženy volně nebo v nějakém trezoru. Pokud je v protokolu o ohledání místa činu napsáno, že v peřinách byla mačeta, tak to tak bylo. Pan doktor říkal, že tam má dceru, že spí. Okno ohledali, byl tam přítomen technik. Myslí, že policii pan Uzunoglu nepožádal o policejní ochranu s tím, že se pana Faktora bojí. Pak jel za JUDr. H , protože pan Uzunoglu jim řekl, že jemu předal nějaké další informace, převzal od něj ručně psané dopisy.

3) Znalecký posudek znalce z oboru kybernetika

Již v přípravném řízení bylo zadáno vypracování znaleckého posudku z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika, k zadokumentování elektronických zařízení, která byla zajištěna při domovní prohlídce u obžalovaného Uzunoglu, a to včetně zadokumentování uživatelských účtů, přístupových práv, internetové komunikace a obnovy smazaných dat. Posudek vyhotovil a zadokumentování dat provedl **znalec Ing. Jan Janka**, který vypovídal následně u hlavního líčení. Znalec při své výpovědi v plném rozsahu odkázal na závěry svého znaleckého posudku s tím, že na nich trvá. Dále upřesnil, že zkoumal celkem deset materiálů, ve všech případech se jednalo o tzv. bitové kopie, kdy je z jakéhokoliv elektronického zařízení možné vytvořit kopii, která přesně reprezentuje veškerá data, které jsou na zařízení uložena, tzn. včetně případných chyb, smazaných souborů atd. jedná se přesný otisk souborů. Tyto soubory vytvořil policejní orgán, byly mu předány na paměťovém nosiči a z každého tohoto media byl vytvořen tzv. „hash“, což něco jako kontrolní součet, nezpochybnitelný otisk prstů. Ověřil před zahájením znaleckého zkoumání, zda se tento kontrolní součet shoduje s tím kontrolním součtem, který byl uveden v opatření o přibrání znalce a zkonstatoval, že ve všech případech se kontrolní součty shodovaly, což je zárukou, že od pořízení kopie, nebylo s datovým nosičem nijak manipulováno. Jiné zabezpečení než „hash“ není potřeba, používá se naprosto standardně, je to jednoznačná identifikace souboru. Na světě neexistuje technologický postup, jak by bylo možné kontrolní součet padělat.

Znalec Ing. Janka dále uvedl, že v některých případech je možné zjistit, jakým způsobem se do počítače konkrétní soubor dostal. Platí to třeba u elektronické pošty, která je uložena ve speciálním souboru, který náleží poštovním klientům. V případě souborů, které se tam dostaly například stažením z internetu, nebo zkopírováním z flashdisku či z CD se to zjistit nedá. K dotazu, kde se nacházel soubor označený jako *P10_elektronickápošta_EML_USER_use_LIBRARYMAILv2_mailbox_jung_yahoo_box*, znalec uvedl, že konkrétně tento soubor, je soubor elektronické pošty, tedy nejedná se o soubor, který by byl nějakým způsobem zkopírován třeba z flešky, ale je to soubor, který je uchováván jako příloha elektronické pošty. Znalec dále uvedl, že k úpravám fotografií je nezbytný program, kterých jsou tisíce, jsou součástí každé instalace operačních systémů. Kupříkladu když se fotografie vloží do nejběžnějšího programu Word, tak se tam dá následně psát cokoliv. Není k tomu potřeba žádný speciální program.

Soud dále k prokázání skutků provedl listinné a další důkazy, které měly vliv na jeho rozhodnutí.

4) Zjištění z datových nosičů zajištěných při domovní prohlídce

Z protokolu o provedení domovní prohlídky na adrese obžalovaného Uzunoglu, Brožkova 90, Ondřejov, soud zjistil, že při prohlídce byly zajištěny mobilní telefon zn. Siemens, dva prázdné obaly od SIM karet Sazka mobil, dva kusy nábojů 22LR, diktafon zn. Olympus, fotoaparát zn. Sony, zelená vojenská taška, prázdný nosič SIM karty, audio zařízení zn. Philips, fotoaparát zn. Olympus, mobilní telefon zn. Navon, notebook zn. Lenovo, notebook zn. Acer, plastový pořadač disků, notebook zn. Macbook, 7 paměťových karet, ručně psané prohlášení podepsané Václavem Faktorem, návrh na zahájení přestupkového řízení proti Monice Uzunoglu podepsaný jménem sousedů v J ulici, klíčenka pro skryté nahrávání, 5 CD nosičů záznamu, písemné prohlášení Václava Faktora z listopadu 2014, tablet a velké množství CD. Z protokolu o ohledání okolí předmětného domu soud zjistil, že tímto úkonem nebyly zajištěny žádné významné poznatky.

Z HDD disku se zálohou dat datových nosičů zajištěných v rámci domovní prohlídky u obžalovaného soudce zjistil, že na paměťové kartě Kinston SDHC z fotoaparátu Sony CyberShot byly nalezeny fotografie bytového domu Moniky Uzunoglu pořízené z vozidla.

Z obsahu notebooku zn. Lenovo IdeaPad soud zjistil, že ve složce s názvem P4 se v podsložce C nachází celkem osm souborů ve formátu .mov, Jedním z nich je videozáznam s názvem „RECO0002“, který je datován dnem 21.1.2015, v čase 17:52 hodin. Obžalovaný Uzunoglu nahrává obžalovaného Faktora, který v dílně zpod stolu vytahuje kovovou krabičku, obžalovaný Uzunoglu mu říká, že to nepotřebuje, že to není jeho, oba poté odcházejí k domu, přičemž se obžalovaný Uzunoglu na obžalovaného Faktora rozčiluje, zvyšuje hlas, obžalovaný Faktor se snaží situaci uklidnit slovy: „*Ne, já se jenom ptám.*“

Videozáznam s názvem „RECO0005“ je pořízen dle souboru dne 21.1.2015 ve 22:40 hodin, obžalovaný Faktor sedí u pití a kouří cigaretu. Obžalovaný Uzunoglu jej na úvod vlídně vyzývá slovy: „*Tak Vašku, prosím Vás, teď Vás natáčím a buďte tak hodný a řekněte mi, jak to všechno bylo.*“ Obžalovaný Faktor na to uvádí: „*Tak jmenuji se Václav Faktor a prohlašuji, že jsem na objednávku Moniky Uzunoglu měl fyzicky zlikvidovat pana doktora Uzunoglu.*“ A dále popisuje, co mu bylo slíbeno a následně popisuje, jak se dostal do domu, kde vzal zbraně a jak se v domě pohyboval. Obžalovaný Uzunoglu v průběhu jeho prohlášení klade doplňující dotazy, obžalovaný Faktor na ně odpovídá. Celý rozhovor probíhá v téměř přátelském duchu, obžalovaný Uzunoglu nepůsobí dojmem, že by měl z obžalovaného Faktora strach. Na závěr obžalovaný Faktor prohlašuje, že je toto vše ochoten dosvědčit před státními orgány.

Na dalších videozáznamech s názvy „RECO0006“ a „RECO0009“ ze dne 22.1.2015 obžalovaný Faktor na kameru prohlašuje, že na něj není vyvíjen žádný nátlak, že to vše hodlal udělat protože je alkoholik, nemá peníze a je v zoufalé situaci. Nakonec to neudělal, *protože má pana doktora rád.*

Dále soud zjistil, že se složce JPEG Digital Camera nacházejí tři soubory ve formátu .jpeg, které zobrazují pornografické fotografie zcela nahé Moniky Uzunoglu.

Z obsahu počítače Apple MacBook Air soud zjistil, že se ve složce P10 v souboru „20141217-231854“ nacházejí mimo jiné dvě videa ve formátu .mov datované dnem 16.12.2014. Na videozáznamu „IMG_2876“ sedí obžalovaný Faktor připravený k nějakému prohlášení na kameru, než je učiní, tak řekne: „*Můžu si to ještě jednou přečíst?*“ a natahuje se mimo kameru. Na záznamu s názvem „IMG_2877“ sedí obžalovaný Faktor ve stejném

prostředí a uvádí, že pracoval jako brigádník pro pana Uzunoglu, někdy v listopadu dostal nabídku na schůzku od Moniky Uzunoglu, potkali se v OD Kaufland, a chtěla po něm, aby se přiznal k poškození automobilu v obci Doubrava s tím, aby posléze pošpinil pana doktora.

Dále je ve složce JPEG Digital Camera v tomto zařízení umístěna celá řada fotografií pornografického charakteru datované březnem a dubnem 2013, na kterých je zachycena Monika Uzunoglu, v některých případech je zachycena při felaci s mužským penisem.

V tomtéž paměťovém zařízení je dále ve složce *elektronická pošta* zachycena fotografie Moniky Uzunoglu s připínacím penisem a nabídkou poskytování sexuálních služeb. Na jiném místě se pak v této složce nacházejí emaily obsahující informace o sexuálním poměru poškozené Uzunoglu s Jitkou A . Obžalovaný k těmto důkazům uvedl, že ve znaleckém posudku ani po regeneraci paměti, tato fotografie nebyla nalezena mezi jeho soubory, protože tam ani nebyla, měl ji pouze v přijaté poště, odeslal mu ji pan Ladislav Ž z Hradiště.

5) Důkazy z vyšetřovacího spisu policie

Dále měl soud k dispozici kopie listin ze spisu v řízení vedeném u Policie ČR, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje, Územní odbor Praha venkov – JIH, pod sp.zn. KRPS-28870/TČ-2015-011471, když úkony trestního řízení byly zahájeny na základě oznámení obžalovaného Uzunoglu o přepadení obžalovaným Faktorem.

Z úředního záznamu Policie ČR ze dne 24.1.2015, č.j. KRPS-28870-7/TČ-2015-011471, soud zjistil, že nrap. Vladimír K zaznamenal, že se dne 23.1.2015 ve 22:00 hodin se dostavil do ul. Brožkova čp. , kde byla hlídka policie OO Říčany a oznamovatel, obžalovaný Uzunoglu, který sdělil, že se za ním dne 20.1.2015 dostavil Václav Faktor s tím, že ho měl zabít na objednávku jeho manželky. Oznamovatel byl vytěžen na místě, jelikož se toho dne nemohl dostavit k výslechu, protože měl mít doma nezletilou dceru. Ve věci bylo provedeno vytěžení dr. H , ohledání místa činu a zajištěné písemností od Václava Faktora.

Z úředního záznamu Policie ČR ze dne 24.1.2015, č.j. KRPS-28870-8/TČ-2015-011471, soud zjistil, že nrap. Vladimír Kazda kontaktoval JUDr. Zdeňka H na základě oznámení obžalovaného Uzunoglu, kdy mu tento sdělil, že dne 21.1.2015 obdržel v nočních hodinách od obžalovaného Uzunoglu email, ve kterém popisoval, že jej Václav Faktor hodlal zabít, načež následující dne k němu oba přijeli. Poslal je na policii, kam slíbili odjet. Dalšího dne mu pan Uzunoglu přivezl listiny rukou psané Václavem Faktorem, které dr. H vydal policii. Obžalovaný Uzunoglu k tomuto důkazu uvedl, že když poprvé spatřil tento úřední záznam, tak vzápětí zavolal pana K , který na místě prováděl šetření, pochopil, že to je vyšetřovatel a že v záznamu by mělo být to, že policii sdělil, že mu to řekl Faktor, že tam jde za tím úmyslem a následně byl ještě ten večer K dotázán, co si myslí on, a odpověděl mu, že si myslí, že Monika je příliš chytrá, aby se dopustila takové blbosti. Ta věta v tom úředním záznamu není, tak mu zavolal a zeptal se kde je ta věta a on na to řekl: „*Pane doktore, to si vysvětlete u soudu.*“ Má tedy námitky vůči tomuto úřednímu záznamu, který je úmyslně takto vytvořen a je zavádějící.

Z úředního záznamu o podaném vysvětlení obžalovaným Uzunoglu ze dne 25.1.2015, č.j. KRPS-28870-17/TČ-2015-011471, soud zjistil, že obžalovaný Uzunoglu v rámci tohoto vysvětlení na policii uvedl popis události, ke které mělo dojít dne 20.1.2015 v jeho domě v obci Třemblat. Popsal, že večer kolem deváté hodiny diskutoval na internetu, když slyšel

nějaký šramot v domě, nejprve tomu nevěnoval pozornost, pak ale uslyšel, že je někdo v místnosti, kde seděl, byl v polotmě, ale když se otočil, uviděl, že za ním stojí Václav Faktor. Připadal si jako v hororovém filmu, znal ho z dřívějšíka, ale v tu chvíli to byl úplně jiný člověk, jeho výraz v očích, napjaté žvýkácké svaly a rysy byly jiné, v ruce držel katanu, která bývá v domě v ložnici. Snažil se zachovat klid a vlídně na něj promluvil a snažil se navázat normální lidský kontakt. Dělal, že katanu v ruce nevidí, řekl mu, že je překvapen, že jej ani neslyšel přijít. Nějakou dobu diskutovali, kdy Václav Faktor opakoval, že jej má tolik rád, ale že jej musí zpacifikovat. Hovořili spolu poměrně klidně asi dvacet minut, kdy se mu podařilo přimět jej, aby si sedl, že si promluví jako chlapi. Faktor opakoval, že ho musí zpacifikovat a ke kataně uvedl, že to má vypadat jako sebevražda. Snažil se ho přesvědčit o tom, že v místě jsou kamery, ale nijak ho to nevykolejilo, tvrdil, že jako elektrikář ví, že jsou to čidla alarmu. Pak se jej ptal, proč ho má zabít, Faktor mu na to odvětil, že je to na objednávku a poté k jeho dotazu řekl, že kdo jiný by si objednal jeho vraždu, než jeho manželka. Pokračovali dále v debatě, kdy mu Faktor sděloval podrobnosti, jak chce jeho vraždu provést, že pak chce sebrat nějaké věci a dům podpálit. Dále diskutovali a čím déle hovor trval, tím Faktor jakoby měknul. Přiznal, že na kuráž něco vypil a pak zoufal, že neví, co má dělat. Požádal ho, aby katanu odložil, že budou spolu mluvit jako chlapi, nabídl mu, ať se jde vyspat s tím, že to proberou zítra. Pak mu katanu sebral a odnesl ji do ložnice. Po rozhovoru Faktor skutečně odešel do zahradního domku. Když odešel, napsal o tom, co se stalo JUDr. H . Druhý den spolu komunikovali, Faktor střízlivěl a omlouval se mu, oceňoval, že v noci nezavolal policii. Řekl mu, že to není dětská hra, že to napsal advokátovi a že má napsat dopis, ve kterém to všechno popíše. Šel do zahradního domku a dopis sepsal. Následně jeli k dr. H , kterému znovu popsali, co se stalo, a řekl, že si jej najala paní Monika Uzunoglu.

Z úředního záznamu o podaném vysvětlení JUDr. Zdeňka H ze dne 24.1.2015, č.j. KRPS-28870-11/TČ-2015-011471, soud zjistil, že dr. H v rámci podání vysvětlení při prověřování věci mimojiné uvedl, že dne 21.1.2015 obdržel v brzkých ranních hodinách od dr. Uzunoglu email z adresy @yahoo.com, ve kterém psal, že jej v noci chtěl u něj doma zabít pan Faktor. Nereagoval na to, načež se druhý den, kolem čtvrté odpoledne u něj bez předchozí domluvy objevili dr. Uzunoglu s Václavem Faktorem, popsali mu, co se v noci stalo s tím, že si likvidaci dr. Uzunoglu objednala jeho žena a že za to měla Faktorovi slíbit 150.000,- Kč, když 15.000,- Kč již obdržel. Celé to povídání na něj působilo divně, popisu pana Faktora moc nevěřil. Oba u něj byli asi týden předtím řešit nějaké předvolání, z diskuse pak pochopil, že to byla od Faktora pouze záminka, jak se vrátit k panu Uzunoglu. při schůzce 21.1.2015 u něj nechal Faktor písemné prohlášení, které měl sepsat v noci v zahradním domečku u Uzunoglu.

Z úřední záznamu o podaném vysvětlení Václava Faktora ze dne 24.1.2015, č.j. KRPS-28870-13/TČ-2015-011471, soud zjistil, že v rámci své výpovědi na kriminální policii toho dne uvedl, že dr. Uzunoglu zná asi od léta 2014, kdy pro něj pracoval, od září do listopadu u něj dokonce bydlel v zahradním domečku u jeho domu, platil mu za drobné práce, byl v té době závislý na alkoholu. V září nebo říjnu jej oslovil s tím, že bojuje o svou dceru, jeho manželka je psychopatická osoba, a že by potřeboval napsat nějaké dehonestující maily. Předal mu fotografii, na té byla paní Uzunoglu a text, že poskytuje erotické služby a její telefonní číslo. Založil asi šest mailových adres a z každé odeslal asi 300 mailů různým institucím. Za tuto práci mu dal peníze, které rovnou poslal jeho matce. Asi před měsícem za ním přišel s tím, že nemůže dosáhnout svěřením dcery do péče a že to zkusí tak, aby to vypadalo, že si jej jeho manželka najala na to, aby jej zavraždil. Řekl mu, jak by to mělo proběhnout. Obžalovaný Faktor v rámci podání vysvětlení dále uvedl, že v době od 16.1.2015 bydlel v zahradním domku u pana Uzunoglu, navštívili v té době dr. H , kde řešili

nějakého jeho předchozí resty. Přepadení pak inscenovali dne 20.1.2015 večer mezi osmou a devátou. Měl jakoby chodit domem, vzít katanu a jít za doktorem do ložnice. Mělo to vypadat reálně, pan Uzunoglu tvrdil, že v domě jsou všude kamery. Pak mu to jakoby rozmluvil a on si šel lehnout do zahradního domečku. Další den po něm chtěl, aby sepsal a na kameru vyslovil své doznání. Poté ho ještě odvezl k mamince do B a následně po něm chtěl, aby se další den přiznal někde v Praze na policii, do Prahy ho odvezl. K oznámení už ale nedošlo. Za tuto akci měl slíbeno 10.000,- Kč a následné zasílání částky 5.000,- Kč každý měsíce jeho matce. Po té, co by šla paní Uzunoglu do vězení, mu měl slíbit práci v prodejně kebabů.

Z usnesení Policie ČR ze dne 24.6.2015, č.j. KRPS-28870-118/TČ-2015-011471-KNC, soud zjistil, že ve smyslu § 159a odst. 1 tr. řádu byla odložena věc podezření ze spáchání přečinu nebezpečného vyhrožování dle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku a přečinu porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, kterých se měl dopustit Václav Faktor jednáním spočívajícím ve vniknutí nejprve na pozemek a poté do domu poškozeného Uzunoglu dne 17.1.2015 a 20.1.2015, kdy mu měl následně ozbrojen samurajským mečem a flobertkou sdělit, že jej musí zlikvidovat.

6) Další listinné důkazy

Dále soud z výtisku emailu zaslaného z adresy užívané obžalovaným Uzunoglu paní Jitce A a v kopii tajemníkovi úřadu v Mnichově Hradišti a na podatelnu úřadu zjistil, že je v něm je sdělováno, že paní Monika Uzunoglu se obžalovanému Uzunoglu svěřila s tím, že měla intimní poměr s paní A, čímž si zajistila její náklonnost, která bude promítnuta do řízení o jejich dceři. Obžalovaný Uzunoglu se v tomto dopise ptá, zda se paní A se svědkyní Uzunoglu intimně stýkala v přítomnosti jeho dcery, dále vyjadřuje výhrady k jejímu vztahu vůči projednávané věci. Z prohlášení Jitky A adresované tajemníkovi úřadu soud zjistil, že paní A vyslovila svou podjatost k věci nezletilé Uzunoglu, jeho jednáním se cítí poškozená a připravuje právní kroky. K tomuto důkazu obžalovaný uvedl, že paní A se vyjádřila, že je podjatá, ale v průběhu posledních čtyř let různí spolupracovníci OSPODu v Mnichově Hradišti včetně dílčího vedoucí také prohlásili, že jsou podjatí, aniž by dostali nějaké maily ode mě. Z usnesení Krajského úřadu Středočeského kraje soud zjistil, že příslušnost ve věci byla přenesena na OSPOD Lysá nad Labem.

Z prohlášení obžalovaného Václava Faktora a souhlasu se stažením pošty z emailového účtu soud zjistil, že obžalovaný policii sdělil, že založil emailové adresy @centrum.cz;, @centrum.cz, @centrum.cz, sdělil k těmto schránkám přístupová hesla a udělil souhlas se stažením korespondence z těchto adres.

Z kopie fotografie s textem inzerátu soud zjistil, že na fotografii je zobrazena nahá poškozená Monika Uzunoglu s připínacím umělým penisem v klíně, který drží pravou rukou. K fotografii je připojen text: „Je mi 37 let, miluju sex s muži a s ženami. Uspokojím i ty nejnáročnější, splním každé Tvoje přání u mě doma v domácím prostředí. Domino or submissive in my home. I speak English. Tel: Mladá Boleslav a Mnichovo Hradiště.“ K tomuto důkazu obžalovaný Uzunoglu uvedl, že četl právní analýzu tohoto textu a pochopil, že to není inzerát. Inzerát je za nějakou cenu, aspoň tak to bylo ve slovníku vysvětleno.

Z výtisku emailu zasláného osobou vystupující pod jménem Martina N panu Josefu Lukovi soud zjistil, že byl odeslán s přílohou shora zmíněného leták s fotografií poškozené a byl s textem, kterým osoba vyjadřuje zhnusení nad tím, že poškozená provozuje prostituci v přítomnosti své dcery. Z výtisku emailu zasláného osobou vystupující pod jménem Martina N do Komerční banky a.s. soud zjistil, že byl opět se shora uvedeným inzerátem a s textem, že odesílatelka je tímto zjištěním zaskočena a zvažuje změnu banky. Petr L s útvarem péče o zákazníky odesílatelce sdělil, že paní Uzunoglu s nimi externě spolupracuje a banka podniká kroky k rozvázání spolupráce. Z kopie písemného vyjádření Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, Odboru sociálních věcí, soud zjistil, že vedoucí odboru úřadu sděluje osobě vystupující pod jménem Petra B, že obdržel elektronické podání s upozorněním na závadné prostředí, ve kterém údajně žijí nezletilé děti. Ve vyjádření je dále zmíněno, že místně příslušný k řešení této záležitosti je obecní úřad dle trvalého bydliště nezletilého.

Z protokolu o ohledání místa činu, domu obžalovaného Uzunoglu, s fotodokumentací ze dne 24.1.2015 soud zjistil, že jsou v něm podchyceny stopy po páčení na hnědém dvoukřídlém okně, zajištěny dvě daktyloskopické stopy zvenku a jedna zevnitř, další daktyloskopické stopy byly zajištěny na skle pravého křídla vnitřních dveří. V rámci ohledání byla nalezena kuše s optikou, menší kuše bez optiky, mačeta uložena v lůžkovinách, dva plynové revolvery a náboje do nich, stojan se třemi meči a na komodě paralyzér. Úkon byl proveden na základě oznámení obžalovaného Uzunoglu a s jeho písemným souhlasem.

Z odborného vyjádření z oboru daktyloskopie soud zjistil, že ze zajištěných daktyloskopických stop čtyři vykazují shodu s kontrolními otisky odebranými od obžalovaného Faktora.

Z písemnosti nalezené při domovní prohlídce, soud zjistil, že je adresována Městskému úřadu Mnichovo Hradiště, resp. jeho přestupkové komisi, která je písemností upozorňována anonymním způsobem na jednání Moniky Uzunoglu, která údajně poskytuje nechutné sexuální služby v přítomnosti její pětileté dcery. Anonymní podatel se tím domáhal zahájení přestupkového řízení vůči Monice Uzunoglu.

Z kopie emailové zprávy, která byla zaslána dne 21.1.2015 ve 3:51 hodin z adresy @yahoo.com na emailovou adresu dr. H soud zjistil, že obžalovaný v něm zmiňuje, že muž, kterého JUDr. H přesvědčil, aby se vzdal policii, zmizel, on se o něj dále nestaral. Toho dne však po návratu z venku do domu stál ten člověk za jeho zády a měl v ruce japonskou šavli a také pistoli, která byla v šuplíku v jeho ložnici. Muže přesvědčoval, že není správné, co dělá, pak se mu podařilo vzít muži šavli a flobertku, při tom využil mužovy opilosti, pak ho přesvědčil, aby spal v zahradním domku a že si o tom druhý den promluví. Muž mu stačil říct, že chtěl zinscenovat jeho sebevraždu. Obžalovaný dále v dopise vyjádřil názor, že ten muž je *ve spojení s tou zruďnou osobou (Monikou)* a že to vymyslela ona. Obžalovaný dále zmínil, že se ozve následující den, nemůže volat, neboť jeho telefon je zablokovaný, protože nezaplatil účty. Text emailu je plný pravopisných chyb a překlepů.

Z kopie ručně psaných prohlášení obžalovaného Václava Faktora soud zjistil, že první dvě jsou datovaná 16.12.2014 a 12.1.2015, obžalovaný Faktor v nich popisuje, že pracoval jako brigádník u doktora Uzunoglu, někdy v listopadu mu volala paní Monika Uzunoglu a chtěla se s ním setkat, setkali se u Kauflandu v Praze – Strašnicích, chtěla po něm, aby se přiznal, že na pokyn jejího manžela poškodil auta v obci D, nabídla mu za to 35.000,- Kč. V dalším písemném vyjádření datovaném dne 21.1.2015 obžalovaný Faktor prohlašuje,

že mu paní Uzunoglu nabídla 150.000,- Kč za fyzickou likvidaci dr. Uzunoglu. Konkretizuje, že se sešli v Mnichově Hradišti pod zámekem, kde obdržel zálohu 15.000,- Kč a také instrukce o domě obývaném panem Uzunoglu, k jeho usmrcení měl použít meč, paní Uzunoglu mu sdělila, kde se zbraň nachází a jak se tam dostat. Mělo to vypadat jako sebevražda, poté měl dům zapálit. V dalším prohlášení popisuje pozitivní vztah nezletilé C Uzunoglu ke svému otci.

Z protokolu o ohledání místa činu, křoví pod viaduktem mezi ulicemi Víta Nejedlého a Černá silnice v Mnichově Hradišti soud zjistil, že při ohledání byla nalezena igelitová taška s listinami, mezi nimi i leták s fotografií nahé poškozené Uzunoglu a dále listiny spjaté s osobou obžalovaného Václava Faktora. Obhájce obžalovaného k tomu uvedl, že obžalovaný Faktor vypověděl, že v tašce měly být pouze předmětné fotografie Moniky Uzunoglu s textem a dopisy hanobící její rodinu, žádné jiné listiny tam podle obžalovaného Faktora neměly být, čili jeho výpověď je nepravdivá. Obžalovaný Uzunoglu k tomuto důkazu uvedl, že opakovaně žádal, aby mu byly předloženy právě tyto listiny v originální podobě, tak jak byly nalezeny nikoliv ve fotografické podobě, což se nestalo, čímž je kráceno jeho právo, když už orgány trestního řízení úmyslně postupovaly i v této fázi proti jeho osobě.

Z vyhodnocení odposlechu telefonní stanice obžalovaného Faktora v období od 4.3.2015 do 12.5.2015 soud zjistil, že obžalovaný nebyl v žádném kontaktu s poškozenou Monikou Uzunoglu, opakovaně však v předmětném období kontaktoval obžalovaného Uzunoglu, po kterém chtěl vrácení osobních věcí a zaplacení odvedené práce.

Z kopie listin týkající se tlumočnictví obžalovaného Uzunoglu soud zjistil, že obžalovaný Uzunoglu byl dne 24.3.1994 ustanoven Městským soudem v Praze tlumočnickem jazyka tureckého / kurdského. Slib byl složen dne 3.5.1994. Ještě v říjnu 2003 žádá u Krajského soudu v Praze o obnovení statusu tlumočnicka.

Z kopie listin a rozhodnutí ze spisu Okresního soudu Praha – východ, sp.zn. 30Nc 155/2011, soud zjistil, že matka, Monika Uzunoglu, podala dne 6.5.2014 návrh na svěřeni nezletilé C Uzunoglu do své péče a navrhla stanovení výživného otci, obžalovanému Uzunoglu. Ze spisu soud dále zjistil, že v opatrovnickém řízení byla vydána celá řada předběžných opatření, kterým byl určován styk otce s nezletilou. Aktuálně je předběžným opatření stanoven asistovaný styk otce s nezletilou. Ze spisu soud dále zjistil, že otec se ve stanovenou dobu na asistovaný styk nedostavuje, matka stanovenou lhůtu dodržuje. Ve věci zatím nebylo vydáno meritorní rozhodnutí, soud zadal znalecký posudek k vyšetření otce, ten se však k vyšetření s opakovanými omluvami nedostavuje, naposledy podal námitku podjatosti znalce, která byla soudem zamítnuta. Obžalovaný Uzunoglu k tomu uvedl, že ke znaleckému zkoumání zatím nedošlo, neboť má důvodné podezření na propojení poškozené se znalkyní. Opatrovnické řízení je dle jeho vyjádření v takovém stavu, protože poškozená zneužila toto trestní stíhání vůči němu, takže došlo ke zkrácení veškerých jeho práv na dceru a jejích práv na svého otce.

7) Znalecké posudky a listinné důkazy předložené obžalovaným Uzunoglu

Obžalovaný Uzunoglu soudu doložil celou řadu listin a znaleckých posudků, které byly vypracovány na jeho žádost již v rámci řízení před soudem. Listinné důkazy, které soud považoval za relevantní pro projednávanou věc, byly předloženy k nahlédnutí, znalecké posudky byly se souhlasem stran ve smyslu § 211 odst. 5 tr. řádu přečteny.

Ze znaleckého posudku znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. Vlastimila Tichého soud zjistil, že se znalec vyjadřoval k diagnóze, obecné i specifické věrohodnosti a paměti osoby obžalovaného Václava Faktora. Znalec v závěrech konstatoval, že u posuzovaného nachází poruchu osobnosti, která je nezdrženlivá, disociální s histriónskými rysy, manipulující s okolím, sociálně deprivovaný abusem alkoholu, preferující bezprostřední uspokojování vlastních potřeb bez ohledu na okolí. Dle znalce je osobou obecně nevěrohodnou a také nevěrohodnou specificky ve vztahu k projednávané trestní věci. Při vyšetření posuzovaného dne 17.9.2014 klinicky nepozoroval poruchy paměti, nejsou zmiňovány ani v propouštěcí z psychiatrické léčebny v Dobřanech. Obecně konstatoval, že při dlouhodobém užívání alkoholu dochází k takovým změnám v centrální nervově soustavě, které mohou vést i k poruchám paměti. Znalec uzavřel, že k objektivnímu posouzení paměti by bylo nezbytné provést specializované psychologické vyšetření. Ze znaleckého posudku soud dále zjistil, že znalec vycházel ze znaleckého posudku MUDr. Ivana Davida ze dne 13.5.2016, který hodnotil jako erudovaně zpracovaný, dále z ručně psaných prohlášení obžalovaného Faktora, z videozáznamů doložených obžalovaným Uzunoglu, trestních rozhodnutí a ze zdravotnické dokumentace posuzovaného a též ze svého dřívějšího posudku vypracovaného pro trestní řízení vedené u Okresního soudu v Příbrami. Posuzovaného v rámci posudku vypracovaného pro toto trestní řízení osobně nevyšetřoval. Obžalovaný Uzunoglu k tomuto posudku uvedl, že příbramský soud nechal vyhotovit znalecký posudek na Faktora panem Tichým, z něho vyplývá, že obžalovaný Faktor navštívil pana Tichého dne 16.9.2014, on tvrdí, že u něj pracoval od začátku září, což nemohl. Navíc z toho vyplývá, že ho ke znalci doprovázeli policisté, tedy že se nacházel u policie, nikoliv u něj. Obžalovaný Faktor k tomu uvedl, že byl omezen na svobodě asi dvanáct hodin, jen ho tam eskortovali po výslechu, aby měli ten posudek. Po výslechu jej odvezla policie do Prahy a za dvacet minut byl vyhotoven znalecký posudek.

Ze znaleckého posudku znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. Ivana Davida, CSc. soud zjistil, že posudek byl vypracován k osobě obžalovaného Václava Faktora. Znalec v posudku vycházel ze zdravotnické dokumentace posuzovaného, z úředních záznamů o jim podaných vysvětleních, z posudku MUDr. Tichého, z video a audiozáznamů pořízených obžalovaným Uzunoglu, obžalovaného Faktora nevyšetřoval. V závěrech posudku konstatoval, že vzhledem k poruchám, kterými obžalovaný trpí, zejména závislosti na alkoholu, je osobou obecně i specificky nevěrohodnou. Pomohl si latinským úslovím „*Alcoholicus semper mendax*“, tedy, že alkoholik vždy lže. Výpověď obžalovaného na pořízeném videozáznamu (jedná se o záznam, který byl součástí důkazního materiálu, viz shora) považuje za spontánní. Dle znalce dostupná zdravotnická dokumentace nepodporuje předpoklad, že paměť obžalovaného je vážně narušena. Obecně dále konstatoval, že osoby závislé na alkoholu jsou snáze ovlivnitelné ve svém jednání, a to každým, kdo je způsobilý na ně uplatnit svůj vliv, tedy i orgány činné v trestním řízení. Obžalovaný Faktor k posudku uvedl, že s panem Davidem nikdy nemluvil, neví, zda je možné, aby na něj dělal posudek někdo, s kým vůbec nemluvil.

Z dalšího znaleckého posudku znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, MUDr. Ivana Davida, CSc. soud zjistil, že posuzoval též osobu poškozené Moniky Uzunoglu. Při vypracování znaleckého posudku vycházel z čestných prohlášení známých obžalovaného Uzunoglu, ze záznamů o podaných vysvětleních poškozenou, ze znaleckých posudků vypracovaných v opatrovnické věci a z čestných prohlášení obžalovaného Uzunoglu. Posuzovanou osobně odborně nezkoumal. V závěrech posudku MUDr. David konstatoval, že poškozená vykazuje histriónské a disociální poruchy osobnosti, které se projevují tak, že intrikuje v neprospěch osob, chová se agresivně a může organizovat útoky proti nim. Dle

znalce je posuzovaná svému okolí velice nebezpečná, nemá zábrany překračovat společenské i právní normy a činí tak s úporností typickou pro těžkou histriónskou poruchu osobnosti, přičemž užívá vysoké inteligence k vytváření složitě strukturovaných a složitě odhalitelných akcí. Věrohodnost Moniky Uzunoglu je dle znalce nízká vzhledem k nedostatku zábran při manipulaci s fakty. Poškozená Uzunoglu k tomuto posudku uvedla, že nikdy nemluvila a nebyla vyšetřena dr. Davidem.

Ze znaleckého posudku znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. Vlastimila Tichého, soud zjistil, že znalec posuzoval osobu poškozené Moniky Uzunoglu ve vztahu k možným poruchám osobnosti. Přičemž vycházel z elektronické komunikace a audiozáznamů předložených obžalovaným Uzunoglu, z dřívějších znaleckých posudků a odborných vyjádření, když tyto dokumenty považoval pro vyšetření za dostačující i bez osobního vyšetření posuzované. V závěrech posudku pak konstatoval, že posuzovaná trpí smíšenou poruchou osobnosti, je histriónská, narcistní, nevyzrálá, emočně nevyvážená, dominantní, sebestředná s výraznými rysy dissociality a impulzivní reaktivitou v zátěži. Její intelekt je nadprůměrný. Dále znalec uzavřel, že myšlení posuzované je silně emocionálně zkresené, což se výrazně projevuje v jejím chování vůči „nepříteli“, kterým je zejména obžalovaný Uzunoglu, jeho má potřebu zničit za použití všech dostupných prostředků. Obecná věrohodnost je velice snižená, vše co činí v této věci, je podřízeno boji proti Yektovi Uzunoglu. K tomu, zda rozesílání pornografických fotografií mohlo poškozené způsobit újmu na zdraví, se znalec nemohl konkrétně vyjádřit bez osobního vyšetření, nicméně vzhledem ke struktuře její osobnosti považuje způsobení psychické újmy za nepravděpodobné.

Ze znaleckého posudku znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie PhDr. Karla Netíka, soud zjistil, že znalec posuzoval specifickou věrohodnost poškozené Moniky Uzunoglu, vycházel z úředních záznamů o vysvětleních podaných poškozenou v rámci trestních řízení a z dalších znaleckých posudků, osobně ji nezkoumal. Znalec pak na základě těchto podkladů dospěl k závěru, že obecná věrohodnost Moniky Uzunoglu je vymizelá. Speciální věrohodnost ve vztahu k výpovědím u policejního orgánu je podstatně snižená. Z odůvodnění návrhů na předběžná opatření učiněných v rámci opatrovnického řízení lze s jistotou usuzovat, že v motivační struktuře uvedených úkonů dominuje potřeba znemožnit otci styk s dítětem.

Ze znaleckého posudku znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, pedopsychiatrie doc. ThDr. PhDr. MUDr. et Dr. Max Kašparů, PhD. dr.h.c., soud zjistil, že se znalec zabýval výchovnými předpoklady poškozené Moniky Uzunoglu, vycházejíc při tom ze závěrů posudku MUDr. Davida. Znalec na základě posudku bez vyšetření posuzované dospěl k závěru, že vzhledem k tomu, že vícečetná porucha osobnosti Moniky Uzunoglu je léčbou neovlivnitelná a má trvalý charakter, je tato žena nejen nekompetentní pro výchovu dítěte, ale její vliv na dítě je přímo rizikový až kontraindikovaný. Znalec uvedl, že s ohledem na závěry posudku MUDr. Davida navrhuje svěření nezletilé do péče otce. K tomuto posudku obžalovaný Uzunoglu uvedl, že myslí, že závěry posudku nejsou obecné ke kvalifikaci pana Davida, jeho odborný názor na znalecký posudek Davida, kde se vyjadřuje, že za svou kariéru, tak erudovaný posudek ještě neviděl, mimo jiné pan Kašpar v minulosti, předtím než vydal tento znalecký posudek, se zabýval i v opatrovnickém řízení, v roce 2013 aspoň dvakrát mluvil telefonicky s Monikou, takže ten případ zná velice erudovaně.

Ze znaleckého posudku znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie PhDr. Karla Netíka, soud zjistil, že posuzoval psychický stav obžalovaného Uzunoglu při psaní emailu zaslaného JUDr. H dne 21.1.2015 a dále věrohodnost obžalovaného Faktora. Znalec

vycházel jednak z textu emailu psaného obžalovaným, jeho další emailové korespondence a dále ze záznamů o vysvětleních obžalovaného Faktora. V závěrech posudku konstatoval, že text obžalovaného Uzunoglu ze dne 21.1.2015 je plný chyb a překlepů, tedy je vysoce pravděpodobné, že ho autor psal ve spěchu a stresu, obsah a stylizace textu jeví znaky emočního rozrušení, je pravděpodobné, že šlo o reakci na popsany incident, nevykazuje znaky promyšlenosti a připraveného postupu. Znalec v závěrech posudku stran věrohodnosti a motivace obžalovaného Faktora uzavřel, že se k nim nelze konkrétně vyjádřit bez jeho psychologického vyšetření. Odkázal pouze na závěry posudků svých kolegů s tím, že jsou možné. Obžalovaný Faktor k posudku uvedl, že ve chvíli kdy obžalovaný Uzunoglu psal dopis dr. H , tak on spal vedle v domečku po prášcích, které mu obžalovaný, když byl tak ohrožen na životě.

Ze znaleckého posudku z oboru forenzní lingvistika, analýza českých textů doc. PhDr. Aleny Aigner soud zjistil, že znalkyně posuzovala autorství písemností psaných obžalovaným Faktorem. Znalkyně dospěla k závěru, že texty podepsané obžalovaným Faktorem skutečně obžalovaný Faktor psal (*posuzovala listiny, které byly vydány policejnímu orgánu dr. H a byly předloženy jako důkazy*). K otázce nakolik je vylíčení Václava Faktora věrohodné a pravdivé znalkyně uvedla, že toto nelze určit. Z obsahu a formy je zřejmé, že texty byly psány na něčí žádost.

Ze znaleckého posudku znalce z oboru písmoznalectví, odvětví písmoznalectví Mgr. Miloše Švandy ze dne 12.6.2016, soud zjistil, že znalec posuzoval spontánnost textů psaných obžalovaným Faktorem (*vyjadřující se k průběhu přepadení*) a dospěl k závěru, že tyto texty jsou psané spontánně, vyhotoveny relativně stejnoměrnou rychlostí, jistě, plynule a dynamicky. Zjištěné společně jevy ve svém souhrnu výrazně svědčí proti možnému nespontánnímu vyhotovení. Z doplňku znaleckého posudku znalce Mgr. Miloše Švandy ze dne 29.7.2016 soud zjistil, že znalec na základě doplnění podpisů z policejních protokolů dospěl k závěru, že podpisy na předložených již posuzovaných listinách jsou pravé a byly vytvořeny spontánně.

Ze znaleckého posudku znalce z oboru kriminalistika, odvětví fonoskopie Ing. Zdeňka Švandy soud zjistil, znalec posuzoval technickou neporušitelnost audio a videozáznamů pořízených obžalovaným Uzunoglu a dospěl k závěru, že s nahrávkami nebylo manipulováno.

Ze znaleckých posudků znalkyně z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická audioexpertiza PhDr. Marie Svobodové, Ph.D. ze dne 7.6.2016, 13.6.2016 a 21.6.2016 k analýze záznamů pořízených obžalovaným soud zjistil, že znalkyně považuje projev řečníků (tj. obou obžalovaných) za spontánní a plynulý. Projevy nenesou známky stresu, strachu či obav z přítomné osoby či nátlaku ze strany kohokoliv ani známky návodného jednání, tj. nutnosti hovořit tak, jak chce někdo jiný.

Ze znaleckého posudku znalkyně z oboru forenzní lingvistika, analýza českých textů doc. PhDr. Aleny Aigner soud zjistil, že znalkyně se vyjadřovala k pravopisu textu nabídky erotických služeb umístěného pod fotografií nahé poškozené. Jako srovnávací materiál měla k dispozici formální i osobní korespondenci obžalovaného Uzunoglu. Znalkyně dospěla k závěru, že kdyby text pod inzerátem vytvořil MUDr. Uzunoglu, jistě by se dopustil mnoha chyb, vzhledem k tomu, že si sdělení tohoto charakteru nemohl z evidentních důvodů nechat jazykově zkontrolovat, uzavřela, že pisatelem inzerátu nabízejícího erotické služby s vysokou pravděpodobností není dr. Uzunoglu.

Ze znaleckého posudku znalkyně z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, specializace grafologie Anny Grabowské soud zjistil, že znalkyně zkoumala se srovnávacím materiálem s prokazatelnými podpisy obžalovaného Uzunoglu jeho podpis na listině přihlášky do mateřské školy ze dne 17.4.2013. Znalkyně dospěla k závěru, že v rovině vysoké pravděpodobnosti není podpis na přihlášce podpisem obžalovaného.

Z odborného vyjádření Ing. Jana Gojného soud zjistil, že zhotovitel odborného vyjádření dospěl k závěru, že destrukce listin, které byly nalezeny v Mnichově Hradišti, kde měly být v době od října 2014 do března 2015, neodpovídá materiálu a délce expozice, listiny by měly vykazovat větší míru destrukce. Listina s fotografií nahé ženy vykazuje významně nižší míru poškození vnějšími vlivy než ostatní listiny, což může spočívat výlučně v odlišné manipulaci s listinami, zejména v rozdílné délce jejich uložení. Ze záznamu o ohledání místa nálezů tašky, které provedl Petr Badalík, soud zjistil, že dle jeho vyjádření se jedná o místo, které je průchozí a frekventované, dle lahví a nedopalků jako místo častých návštěv alkoholiků a kuřáků, je tak nepravděpodobné, aby taška zůstala pět měsíců bez povšimnutí.

Z vyjádření Franka N z , Berlín, soud zjistil, že prohlásil, že u něj obžalovaný Uzunoglu n coval od 16.4.2013 do 18.4.2013. Ze sdělení A. Y , , nájemní smlouvy na dočasné poskytnutí hostinského pobytu a sdělení F. T soud zjistil, že obžalovaný Uzunoglu byl ubytován a stravoval se v době od 16.1.2015 do 19.1.2015 v Berlíně.

Z protokolu o kontrole stavu EZS soud zjistil, že dle zpracovatele protokolu Petra S se v objektu obývaném obžalovaným nenacházejí žádné kamery. Na obou podlažích domu se nacházejí pohybová čidla. Obžalovaný Uzunoglu k tomu sdělil, že obžalovaný Faktor jako elektrikář musel vědět, že v domě žádné zobrazovací zařízení není. Obžalovaný Faktor opáčil, že dneska se dá zařízení jako kamera schovat do jakéhokoliv prostoru, aby nebylo vidět, neměl důvod rozebírat a zkoumat, zda to tam je nebo není.

8) Zjištění k osobám obžalovaných

K osobě obžalovaného Uzunoglu soud z opisu z rejstříku trestů zjistil, že nemá žádný záznam, bez záznamu je také v evidenci přestupků.

K osobě obžalovaného Faktora soud zjistil, že má v opise v rejstříku trestů celkem šest záznamů, když v prvním dvěma již ze zákona nelze přihlížet. Rozsudkem Okresního soudu v Příbrami ze dne 28.1.2015, sp.zn. 4T 3/2015, byl uznán vinným ze spáchání pokračujícího přečinu krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a), b) tr. zákoníku a pokračujícího přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku. Útoky, které spáchal, spočívaly ve vloupávání do rekreačních obydlí, kde odcizoval drobné věci, zejména alkohol, byly páčány v době od 1.4.2014 do 4.5.2014. Obžalovanému byl uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání dvou let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu čtyř let a dále zákaz činnosti řízení motorových vozidel na dobu dvou let. Rozsudek nabyt právní moci dne 18.6.2015. Souhrnným trestem byly zrušeny výroky o trestu ze dvou předchozích odsouzení, jednak z trestního příkazu Okresního soudu v Příbrami ze dne 30.6.2014, sp.zn. 3T 107/2014 (odsouzen pro přečin porušování domovní svobody) a z trestního příkazu Okresního soudu Praha – východ ze dne 16.9.2014, sp.zn. 1T 196/2014 (odsouzen pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku). Obžalovanému bylo dále uloženo ochranné léčení protialkoholní v ústavní formě.

Naposledy byl obžalovaný Faktor odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Příbrami ze dne 3.3.2016, sp.zn. 1T 202/2015, pro pokračující přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2, odst. 3 tr. zákoníku, pokračující přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku a pokračující přečin poškození cizí věci dle § 228 odst. 1 tr. zákoníku. Skutky spáchal 29.8.2015 a 6.1.2016. Byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 26 měsíců a zařazen do věznice s dozorem. Tento trest vykonával v době rozhodnutí v této věci.

9) Zamítnuté důkazy

Obžalovaný Uzunoglu dále navrhl doplnit dokazování výsledkem svědků Gabriely D (týkající se opravy zubů), Ladislava Ž (hodnocení spoluobčana), Jana S (starosta D k pověsti poškozené), dále o záznamy o vytěžení a písemnými prohlášeními těchto osob, dále navrhl výslech svědků Václava F, Martiny B, PhDr. Jeronýma K, dále vyžádání podnětu policie k padělatelství podpisu na přihlášce do školky a odborným vyjádřením MUDr. Zvěřiny a znaleckým posudkem MUDr. Hladíka. Soud tyto návrhy na doplnění dokazování zamítnul, neboť se buďto bezprostředně netýkají projednávané věci, anebo tvrzení, k jejichž ověření nebo vyvrácení byly důkazy navrhovány, byla již v dosavadním průběhu řízení bez důvodných pochybností (s praktickou jistotou) prokázána.

Poškozená Uzunoglu navrhla doplnit dokazování výsledkem znalců Kašpara, Davida a Netíka. Obžalovaný Faktor pak navrhl doplnit dokazování o zprávu o svém chování ve věznici Kynšperk. Soud zamítnul i tyto návrhy, a to se stejným odůvodněním jako shora. S ohledem na stávající skutkový stav již byly tyto důkazy nadbytečné.

II. PRÁVNÍ ÚPRAVA

Přečin pomluvy dle § 184 odst. 1 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo o jiném sdělí nepravdivý údaj, který je způsobilý značnou měrou ohrozit jeho vážnost u spoluobčanů, zejména poškodit jej v zaměstnání, narušit jeho rodinné vztahy nebo způsobit mu jinou vážnou újmu. Sdělením nepravdivého údaje je sdělení informace o jiném, která je v rozporu se skutečností, a to buď jen jedné osobě rozdílné od pomlouvaného, za předpokladu, že taková zpráva je způsobilá značnou měrou ohrozit jeho vážnost u spoluobčanů. Ke sdělení může dojít jakýmkoli způsobem, a to písemně, ústně, prostřednictvím veřejného sdělovacího prostředku, letáků apod. Musí jít o sdělení údaje nepravdivého, a proto sdělení pravdivých skutečností, buď k němu došlo v úmyslu ohrozit vážnost jiného u spoluobčanů, není pomluvou. Nepravdivý údaj se může týkat projevů (ústních, písemných, výtvarných i skutkem) pomlouvané osoby, jejích vlastností nebo smýšlení. Nepravdivý údaj musí být způsobilý značnou měrou ohrozit vážnost pomlouvaného u spoluobčanů, což je třeba hodnotit podle okolností konkrétního posuzovaného případu, zejména s přihlédnutím k postavení dotčené osoby, jejím charakterovým a mravním vlastnostem, dále k povaze sdělovaného údaje, okolnostem sdělení, rozšíření takové informace apod. (*shodně Prof. JUDr. Pavel Šámal, Ph.D., in Šámal, P. a kol., Trestní zákoník, 2. vydání, Praha: C.H. Beck, 2012, str. 1826-1828*).

Trestného činu křivého obvinění podle § 345 odst. 2 tr. zákoníku se dopustí ten, kdo jiného lživě obviní z trestného činu v úmyslu přivodit jeho trestní stíhání. Přísněji kvalifikovaného trestného činu křivého obvinění dle odst. 3 písm. c) citovaného ustanovení se dopustí, kdo spáchá takový čin v úmyslu jiného vážně poškodit v zaměstnání, narušit jeho

rodinné vztahy nebo způsobit mu jinou vážnou újmu. Lživé obvinění se musí týkat trestného činu. Pachatel však nemusí uvést právní kvalifikaci činu, ze kterého jiného lživě obviňuje. Postačí, uvede-li skutkové okolnosti, které naplňují znaky některého trestného činu. Narušení rodinných vztahů je vyvolání vážných rozporů mezi manžely, které mohou vyústit až v rozvrat manželství, závažné narušení vztahu mezi rodiči a dětmi nebo mezi dalšími příbuznými (*shodně JUDr. Stanislav Rizman, in Šámal, P. a kol., Trestní zákoník, 2. vydání, Praha: C.H. Beck, 2012, str. 3235-3237*).

III. ZÁVĚR SOUDU O SKUTKOVÉM STAVU A PRÁVNÍ HODNOCENÍ

Soud má za to, že byly provedeny všechny nezbytné důkazy, které mohly přispět k objasnění skutečného stavu věci. Po zhodnocení těchto důkazů jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti ve smyslu § 2 odst. 6 tr. řádu dospěl soud k závěru, že jednání obžalovaných, uvedené ve výroku tohoto rozsudku pod bodem 1), je jednoznačně prokázáno a naplňuje všechny znaky skutkové podstaty přečinu pomluvy dle § 184 odst. 1 trestního zákoníku. Jednoznačně za prokázané má soud také jednání obžalovaných uvedené ve výroku pod bodem 2) tohoto rozsudku, které naplňuje všechny znaky skutkové podstaty zločinu křivého obvinění dle § 345 odst. 2, odst. 3, písm. c) trestního zákoníku. V případě skutku uvedeného ve zprošťující části rozsudku, který se týkal pouze obžalovaného Uzunoglu, soud dospěl k závěru, že k němu došlo, ale nebyly naplněny všechny znaky skutkové podstaty žádného z trestných činů, takové jednání tak není trestným činem.

Obecně pro všechny skutky platí, že soud vycházel zejména z výpovědi obžalovaného Václava Faktora a poškozené Moniky Uzunoglu, jejich výpovědi soud považoval za plně věrohodné, navíc jsou v souladu se zásadami formální logiky, jsou vysvětleny motivací obžalovaného respektive poškozené, netrpí žádnými časovými, prostorovými ani jinými logickými deficity a jsou doplněny dalšími provedenými důkazy, ať už listinnými nebo obrazovými a rovněž jsou podporovány výpověďmi dalších slyšených svědků. Věrohodnost obžalovaného Faktora a poškozené Uzunoglu soud hodnotil v kontextu jejich vystupování před soudem, kdy oba slyšení dokázali obhájit svou verzi skutku a poměrně přesvědčivě odrazet četné dotazy a snahy o vykojení ze strany obžalovaného Uzunoglu a jeho obhajoby.

Soud oslyšel závěry znaleckých posudků, které se vyjadřovaly k obecné a specifické věrohodnosti těchto dvou osob a docházely ke shodnému tvrzení, že obžalovaný Faktor a poškozená Uzunoglu jsou osoby se smíšenými poruchami osobnosti, v případě obžalovaného Faktora znalci upozorňovali na jeho abúzus alkoholu, který dle jejich názoru znemožňuje považovat tuto osobu za věrohodnou, je nezdrženlivý, histriónský, manipulující s okolím. K podobným závěrům docházeli i u poškozené Moniky Uzunoglu, jejíž histriónství a disociální poruchy osobnosti, se projevuje tak, že intrikuje v neprospěch osob, chová se agresivně a může organizovat manipulativní akce vůči „nepříteli“, za kterého považuje svého manžela, obžalovaného Uzunoglu. Poměrně striktně a jednoznačně formulované závěry znalců značně kolidují se skutečností, že ani jeden ze znalců obžalovaného Faktora ani poškozenou Uzunoglu neviděl a nevyšetřoval je ve vztahu k projednávané věci. Klinické vyšetření prováděl pouze znalec dr. Tichý u obžalovaného Faktora, ale ve vztahu k jiné trestní věci – vedené u Okresního soudu v Příbrami, a to před téměř třemi lety. Důraznost a jednoznačnost závěrů je překvapivá i ve vztahu ke zjištění, že znalci vycházeli téměř výhradně z dokumentů, které jim předložil obžalovaný Uzunoglu, jenž si posudky u znalců zadal. Znalci tuto skutečnost ve svých posudcích nikterak nezamtlčovali, stejně jako upozorňovali na to, že zkoumané osoby fakticky nezkovali, nicméně soud by v kontextu těchto okolností považoval za profesionálnější spíše střídavé vyjádření k osobám zkoumaných

a nikoli tak radikální závěry o jejich osobnostech. Zřejmě vrcholem nezvládnutí znaleckého úkolu na úrovni, kterou by soud očekával od předních kapacit svých oborů, bylo prohlášení v posudku znalce MUDr. Davida o tom, že *alkoholik vždy lže*. Pokud se znalec snížil k takovému prohlášení v závěrech svého posudku, který vypracoval na zadání a z písemností zjevně zaujaté strany spory, a to bez zkoumání posuzované osoby, je pro soud vlastně velice jednoduché jeho závěry odmítnout. Zkoumání znalců tak zapadá do demagogické obrany obžalovaného Uzunoglu, který k projednávané věci a konkrétně ke skutkům nic věcného neřekl, nenabídl žádné možnosti, jak by k nim mohlo dojít jinak, než předkládá obžalovaný Faktor a poškozená Uzunoglu, ale zahrtil soud poukazy na nepodstatné skutečnosti, rozpory v nesouvisejících detailech a obecnými prohlášeními o jakémsi trvalém honu na svou osobu.

Konečný závěr o věrohodnosti vyslychaných si vždy musí vytvořit soud sám, v projednávané věci považoval za osoby věrohodné obžalovaného Faktora a poškozenou Uzunoglu a jejich vyjádření považoval za základ skutkových zjištění, a to bez ohledu na závěry značně zkreslených posudků. Naopak obžalovaného Uzunoglu, který se od počátku bránil spíše procesními obstrukcemi (jakkoliv je jeho výsostným právem bránit se v trestním řízení všemi zákonnými prostředky) než věcnými argumenty, soud za věrohodného nepovažoval.

1) Skutek týkající se distribuce letáků s vyobrazením poškozené Moniky Uzunoglu

V případě skutku pod bodem 1) výroku odsuzující části rozsudku obžalované usvědčuje celý komplex provedených důkazů. Obžalovaný Faktor popsal, jakým způsobem jej obžalovaný Uzunoglu oslovil při snaze o dehonestaci své manželky. Motivace obžalovaného Uzunoglu byla zjevná, jejím klíčem je probíhající opatrovnické řízení, ve kterém se doslova rve o svou dceru C . Nikoliv však způsobem, který by směřoval k tomu, aby s ní mohl trávit co nejvíce času (tomu by odpovídalo, pokud by kupříkladu využíval všech možností, které mu v současné době nabízí asistovaný styk, na který nedochází), ale spíše způsobem, který je hrou na „buďto vše anebo nic.“ Drtivá snaha vykreslit matku, poškozenou Uzunoglu, v co nejhorším světle, je patrná již z opatrovnického spisu (nutno zde podotknout, že v tomto si s obžalovaným v ničem nezadá ani samotná poškozená Uzunoglu, soud je však toho názoru, že ta tak činí až v reakci na jednání svého manžela), do této snahy pak zapadá jednání, ke kterému obžalovaný Uzunoglu zjednal obžalovaného Faktora. Ten poměrně přesně popsal, jak společně tiskli letáky s pornografickou fotografií a s lascivním textem nabízejícím erotické služby opatřenými telefonním číslem poškozené. Letáky pak byly distribuovány zejména dvěma cestami. Prvním z nich byl přímý roznos, který obstarával obžalovaný Faktor, který letáky vyhazoval do schránek různých institucí a domů v okolí bydliště a pracoviště poškozené. To vše dle instrukcí obžalovaného Uzunoglu. Obžalovaný Faktor sice našťestí (dopad mohl být pro poškozenou ještě masivnější) velkou část letáků zjevně znehodnotil a zahodil při svých alkoholických eskapádách, o čemž vedle jeho vyjádření svědčí také nález velkého množství letáků pod viaduktem v Mnichově Hradišti, přesto jich celou řadu poslal do oběhu a vystavil tak poškozenou veřejnému zostuzení. Tuto skutečnost má soud za prokázanou ze sdělení poškozené, která popisovala, kde letáky mimojiné viděla a kolik „klientů“ se na ni na jejich základě obracelo. Dalším distribučním kanálem byly emaily, kterými obžalovaný Faktor zasílal fotografie na adresy spjaté s poškozenou. Z listinných důkazů lze mít za prokázané, že leták se dostal prostřednictvím elektronické pošty mimojiné tajemníkovi Městského úřadu Mnichovo Hradiště, vedoucímu odboru pro komunikaci s klienty v Komerční bance a.s., či na adresu společnosti Proxima Sociale o.p.s., tedy institucím, které spolupracovaly s poškozenou, a u nichž mohly vyvolat její dehonestaci. Skutečnost, že touto cestou zasílal emaily s letákem v příloze obžalovaný

Faktor na popud obžalovaného Uzunoglu má soud za prokázanou ze zjištění, že obžalovaný Faktor znal přístupová hesla k adresám, ze kterých byly tyto emaily zaslány, ačkoliv základ adresy tvořila jiná zřejmě neexistující jména. Vědomou snahu o zostuzení poškozené ze strany obžalovaného Uzunoglu pak dokresluje také nález anonymního podání při domovní prohlídce u obžalovaného Uzunoglu.

Obsah letáku má soud za prokázaný z kopie, která byla založena ve spise, její věrohodnost potvrdili obžalovaný Faktor i poškozená. Na fotografii se bezpochyby nachází poškozená a to v poloze, která může vyvolat zdání, že nabízené služby jsou myšleny vážně. Letáky však bezpochyby obsahovaly nepravdivý údaj, protože nebylo zjištěno, že by kdy poškozená Uzunoglu nabízela erotické služby, respektive lze tuto skutečnost bezpečně vyloučit. K pořízení této fotografie se vyjádřila samotná poškozená, když hovořila, že se nechala obžalovaným Uzunoglu fotit v erotických pozicích v době, kdy změnila taktiku v komunikaci s ním a snažila se mu namísto nekončícího boje vyhovět jeho přáním. O pravdivosti tohoto tvrzení není potřeba pochybovat, erotické fotografie poškozené Uzunoglu právě z doby, o které hovořila, byly nalezeny v počítačích zabavených obžalovanému. Je třeba připustit, že fotografie, která je součástí inzerátu byla v počítači nalezena pouze ve složce poštovního klienta, tedy v přijatých nebo odeslaných zprávách, nicméně její absenci lze snadno vysvětlit tím, že obžalovaný vědom si možnosti prozrazení, tuto fotografii v paměti počítače neudržel, smazal ji, případně s ní operoval pouze v omezeném režimu. Soud se vypořádával také se zjištěním, že poškozená měla pořízení fotografií „zobchodovat“ za podpis na přihlášce do školky v kontextu toho, že znalkyně specializace grafologie, Anna Grabovská považuje po srovnání s jinými podpisy obžalovaného jeho podpis na listině přihlášky do mateřské školy ze dne 17.4.2013 v rovině vysoké pravděpodobnosti za nepravý. Jednak znalkyně neodmítla pravost podpisu úplně, jednak si lze představit, že obžalovaný v rámci připraveného konspirativního jednání svůj podpis úmyslně zkreslil. Stejně tak vyjádření o tom, že se obžalovaný v době podpisu listiny nacházel v Německu, možnost jeho podpisu nevylučuje. Datum na listině nemusí být datem, kdy byla listina podepsána obžalovaným. Stejně snadno se soud vypořádal se závěrem znalkyně z oboru forenzní lingvistika, analýza českých textů, doc. PhDr. Aleny Aigner, která vyslovila, že pokud by měl text psát obžalovaný, byl by plný chyb, neboť jeho – zejména psaná - čeština, jak vyplývá z ostatních textů je nedokonalá a takovýto text by si mohl stěžít nechat revidovat. Soudu je známo, že obžalovaný působil jako tlumočnick z kurdštiny do českého jazyka, vydal celou řadu knih v češtině. Nepochybně má ve svém projevu chyby, které by rodilý Čech neudělal, nicméně lze si představit, že jednoduchý text inzerátu o dvou větách, by byl při troše času, který měl, schopen sestavit úplně bez chyby. Navíc nelze vyloučit, že tento text spoluvytvářel nebo revidoval obžalovaný Faktor. Rovněž neobstojí námitka obžalovaného Uzunoglu, že pro vytváření obrázku s textem neměl v počítači žádný program. Každému průměrnému uživateli je známo, že se tento nenáročný typ spojení fotografie s textem dá vytvořit pomocí běžného textového editoru, což potvrdil ve vztahu k fotografii také znalec Ing. Janka.

Nasadě je také úmysl obžalovaných, kteří se takového jednání dopouštěli ve snaze znevážit poškozenou před adresáty elektronických inzerátů a před čtenáři papírových letáků. Kdy se jí takto snažili znevážit ve snaze poškodit ji v zaměstnání, když byly letáky cíleně zasílány společností, se kterými v rámci výkonu své živnosti spolupracovala a také před rodinnými příslušníky a spoluobčany v místě bydliště poškozené. O čemž svědčí jednoznačný pokyn obžalovaného Uzunoglu, aby obžalovaný Faktor letáky vylepoval v okolí náměstí v místech bydliště a pracoviště poškozené. Obžalovaný Uzunoglu tak činil, aby dosáhl lepší pozice v rámci řízení o svou dceru. Obžalovaný Faktor tak činil, aby splnil pokyny svého tehdejšího chlebodárce, jemuž bezmezně důvěřoval.

Rovněž je nepochybné, že takto šířený leták, obsahující nepravdivý údaj o tom, že poškozená poskytuje sexuální služby, byl způsobilý ohrozit vážnost pomlouvané u spoluobčanů značnou měrou. Na letáku je skutečná nahá Monika Uzunoglu, na fotografii pořízené v rámci soukromých intimních hrátek, což pochopitelně ve spojení s existujícím telefonním číslem mohlo vést u třetích osob se srozuměním s tím, že poškozená skutečně takové služby nabízí. Takové srozumění pak bylo jednoznačně způsobilé poškodit Moniku Uzunoglu v zaměstnání, respektive při její obchodní činnosti a rovněž mohlo zásadně narušit její rodinné vztahy, konkrétně ve vztahu k její nezletilé dceři v rámci opatrovnického řízení.

Z hlediska právní kvalifikace tak oba obžalovaní tímto svým jednáním naplnili všechny znaky skutkové podstaty přečinu pomluvy podle § 184 odst. 1 trestního zákoníku, neboť o jiném sdělili nepravdivý údaj, který je způsobilý značnou měrou poškodit jej v zaměstnání a narušit jeho rodinné vztahy. Toto jednání spáchal v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

2) Skutek týkající se krivého obvinění poškozené Moniky Uzunoglu

I v případě skutku pod bodem 2) odsuzující části výroku tohoto rozsudku jsou obžalovaní usvědčováni zejména doznáním Václava Faktora, dále listinami ze spisu Policie ČR, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, Územní odbor Praha venkov – JIH, pod sp.zn. KRPS-28870/TČ-2015-011471, v rámci kterého bylo vedeno prověřování na základě oznámení obžalovaného Uzunoglu. Obžalované pak také usvědčují další listinné důkazy, výpovědi svědků H a K, a též videozáznamy, které byly pořízeny obžalovaným Uzunoglem k domnělé verifikaci vyjádření obžalovaného Faktora o plánovaném přepadení.

Z provedených důkazů tak má soud za prokázány ve výroku popsány skutkový stav. Obžalovaný Uzunoglu využil obžalovaného Faktora ve snaze o ještě hlubší dehonestaci a poškození své manželky Moniky Uzunoglu, od kterého si zjevně sliboval zlepšení své pozice v opatrovnickém sporu vedeném u zdejšího soudu. Poté, co obžalovaného Faktora využil k distribuci letáků s nepravdivým údajem o tom, že poškozená poskytuje erotické služby, tak ve svém boji proti poškozené pokračoval. Zvolil cestu, při které hodlal Václava Faktora použít jako nástroj, jako osobu, která se dozná k tomu, že jej Monika Uzunoglu platí, aby obžalovaného cíleně poškozoval. Nejprve již v prosinci 2014 přiměl obžalovaného Faktora, aby sepsal prohlášení, ve kterém sděluje, že si jej Monika Uzunoglu najala na to, aby na obžalovaného „hodil“ poškození vozidla, za což mu předala finanční odměnu. Těžko zpochybnitelným důkazem, přes všechny znalecké posudky o autenticitě vyjádření obžalovaného Faktora, jsou videozáznamy, které byly nalezeny v počítači Apple obžalovaného Uzunoglu z tohoto období. Na záznamu datovaném dne 16.12.2014 obžalovaný Faktor na kameru pro obžalovaného Uzunoglu popisuje, jak si jej poškozená najala, hovoří o podrobnostech poškození vozidla, které mělo být kladeno za vinu jejímu manželovi, vypráví o odměně, kterou za to obdržel. Nutno říci, že obžalovaný Faktor nebyl špatný herec, své prohlášení deklamoval poměrně přirozeně. Spontánnost jeho projevu však do zcela jiného světla staví krátký videozáznam, který popsanému záznamu časově předchází. Na něm je již obžalovaný Faktor připraven ve shodné poloze k vydání prohlášení, ale ještě než tak učiní, již při zapnutí kamery, požádá (zřejmě) o písemné poznámky, na kterých má své prohlášení připravené (zjevně obžalovaným). Těžko pak uvěřit tomu, že se událost, kterou následně popisuje, skutečně stala. V této souvislosti je třeba připomenout další zjištění, a sice to, že

obžalovaný Faktor nebyl dle zajištěných záznamů o telekomunikačním provozu s poškozenou Uzunoglu v žádném kontaktu.

Popsaná událost nedospěla do fáze realizace, obžalovaný Uzunoglu nebyl nikdy podezříván z poškození vozidla Moniky Uzunoglu, svědčí však o zjevné snaze o manipulaci s obžalovaným Faktorem, který, a to mu lze velice dobře uvěřit, byl v tomto období plně pod vlivem obžalovaného Uzunoglu, kterého respektoval, uctíval a zjevně také věřil jeho vyprávění o špatných charakterových vlastnostech jeho manželky. Motivací obžalovaného Faktora, který toto své životní období popsal slovy, že *žil jako prase*, byla pochopitelně vidina finančních prostředků, či v budoucnu i možného zaměstnání, které mu obžalovaný sliboval. I proto se obžalovaný Faktor uvolil k další konspiraci a svolil k tomu, aby dle plánu obžalovaného Uzunoglu plánoval vraždu na objednávku poškozené Uzunoglu.

Časový průběh a geneze tohoto příběhu, který soud nakonec hodnotil jako skutek mající všechny znaky skutkové podstaty zločinu křivého obvinění, jsou velice podrobně zadokumentovány. Obžalovaný Faktor se na základě nabídky obžalovaného Uzunoglu stěhuje zpět do zahradního domku, společně navštěvují advokáta dr. H , zjevně již za tím účelem, aby se na něj potom mohl obrátit, když bude fiktivní příběh naplněn. Obžalovaný Faktor pak čeká v zahradním domku již vybaven instrukcemi na správnou chvíli. Obžalovaný Uzunoglu následně zřejmě strávil nějaký čas v Německu, jak vyplývá z četných prohlášení jeho ubytovatelů a restaurátéru, tento fakt však nijak nevylučuje možnost, že již byl s obžalovaným Faktorem dohodnut na realizaci fiktivního přepadení. Ostatně možná i načasování bylo účelově připraveno tak, aby nastalo bezprostředně po jeho návratu ze zahraničí a mohl se tak bránit tím, že krátce předtím vycestoval. Na průběhu „přepadení“ se mohl s obžalovaným domlouvat již v dřívější době, obzvláště když bylo prokázáno, viz shora, že obdobně spolu obžalovaní připravovali lživé prohlášení již v prosinci 2014. Průběh přepadení pak podrobně a věrohodně popsal obžalovaný Faktor, uvěřil tvrzení doktora Uzunoglu, že v domě jsou kamery, a proto mělo vše vypadat opravdově, včetně vniknutí do domu a pohybu po něm. Obžalovaný Uzunoglu namítal, že obžalovaný Faktor jako elektrikář musel vědět, že kamery v domě nejsou, že jsou tam instalována pouze pohybová čidla. Obžalovaný Faktor tento rozpor vysvětlit, byl v té době plně zaslepen důvěryhodností obžalovaného Uzunoglu a neměl potřebu zkoumat, jestli jeho tvrzení je správné. Zvláště když zapadalo do kontextu připravované akce.

Následně tedy došlo k realizaci tohoto plánu, kromě fingování vniknutí také někdo z obžalovaných připravil zbraně, kterými mělo dojít k zabití obžalovaného Uzunoglu. Obžalovaný Uzunoglu v noci odeslal mailovou zprávu JUDr. H . Právě v této zprávě se poprvé objeví podezření na to, že se mělo jednat o plán Moniky Uzunoglu. Na této zprávě soud shledal některé zvláštní detaily. Už samotná doba odeslání je poněkud překvapivá, obžalovaný ji odesílá několik hodin poté, co mělo dojít k přepadení. Pokud měl ještě v tuto chvíli obavy o svůj život, je s podivem, že zůstával v domě, pokud nikoliv, je s podivem, že zprávu psal a že je v ní tak nesmírně rozrušen. Soud je toho názoru, že i tato zpráva je účelovou součástí předem připraveného plánu. Svědčí o tom i ten fakt, že obžalovaný Uzunoglu ve zprávě neopomněl zdůraznit, že jeho telefon je nefunkční a že tedy nemohl přivolat pomoc. I tento podotek je dle soudu jakýmsi budoucím alibi pro obžalovaného, že ve stavu obavy o svůj život nereagoval efektivněji. Už ale samotný fakt, že osoba, která přemluví najatého vraha, aby od svého jednání ustoupil, jej nechá spát na svém pozemku a zůstává v domě, je nepředstavitelný. Dle názoru soudu by se obžalovaný Uzunoglu již v této chvíli, v případě, že si myslel, že jej obžalovaný Faktor přišel zabít, choval jinak.

O tom, že se obžalovaný Uzunoglu obžalovaného Faktora nijak nebál, svědčí i další zjištění z následujícího dne. Na videozáznamech je patrné interakce obžalovaných, ve všech zaznamenaných situacích má navrch obžalovaný Uzunoglu, nikterak neprojevuje obavu z obžalovaného Faktora, naopak si dovoluje jej úkolovat. O spontánnosti vyjádření obžalovaného Faktora v situaci kdy na kameru popisuje, jak jej Monika Uzunoglu najala na vraždu svého manžela lze mít mimořádné pochybnosti. Soud měl možnost vidět podobné prohlášení z prosince 2014, které je prokazatelně naučené a připravené, obžalovaný Faktor se na prohlášení z 22.1.2015 chová velice podobně. Zaráží vlídný tón obžalovaného a pokládání doplňujících otázek, které jsou opět zjevně součástí předem připraveného plánu. Prakticky totéž lze říci o písemných prohlášeních, které byly vytvořeny téhož dne. Vše směřuje k postupnému obvinění Moniky Uzunoglu.

Z listin z vyšetřovacího spisu pak má soud za prokázané, že obžalovaný Uzunoglu dotáhl svůj plán až do konce. Dne 23.1.2015, tedy již tři dny po domnělém přepadení zavolal na tísňovou linku policie, oznámil, že se jej někdo pokusil zabít. Provedl policii po svém domě, ukázal podrobně místa, kde ke skutku mělo dojít, předvedl zbraně, kterými měl být akt realizován, vyslal policisty za dr. H , který měl k dispozici písemná prohlášení Václava Faktora a následně při podání vysvětlení na policii své obvinění zopakoval, a to i s označením Moniky Uzunoglu, která měla za snahou o jeho odstranění stát. Také slyšený svědek Kazda vyslovil, že měl pochybnosti o celé události, byť se nikdy s osobou, na kterou se chystala vražda, nesešel. Obžalovaný Faktor tak daleko nedošel, jeho vysvětlení na policii je již přiznáním toho, že celá akce byla pouze fingováním. Obžalovaného Faktora to však trestní odpovědnosti nezbavuje, neboť do doby svého přiznání vytvořil celou řadu situací, které měly směřovat k obvinění poškozené Moniky Uzunoglu. Obžalovaný Faktor byl také srozuměn s motivací takového jednání, tedy snahou o poškození Moniky Uzunoglu ve vztahu k řízení o úpravě poměrů její nezletilé dcery.

Z hlediska právní kvalifikace tak oba obžalovaní tímto svým jednáním naplnili všechny znaky skutkové podstaty zločinu krivého obvinění dle § 345 odst. 2, odst. 3, písm. c) trestního zákoníku, neboť jiného lživě obvinili z trestného činu v úmyslu přivodit jeho trestní stíhání a narušit tím jeho rodinné vztahy. Toto jednání spáchal v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

V rámci uvážení zásady subsidiarity trestní represe ve smyslu § 12 odst. 2 tr. zákoníku soud dospěl k závěru, že obě jednání obžalovaných jsou jednoznačně společensky škodlivá a uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu by zde nepostačovalo. V konkrétním případě by nebylo možno považovat takový postup za přiměřený především s ohledem na zájem na ochranu osobnostních práv poškozené a též s ohledem na dobu trvání a promyšlenost a přípravu takového jednání.

3) Skutek týkající se poškozené Jitky A

V případě skutku, který se týká poškozené Jitky A , a kterým měl obžalovaný Uzunoglu dle obžaloby spáchat další přečin pomluvy, má soud za prokázaná všechna zjištění, která se kolem skutkového stavu objevila již v obžalobě. Soud dospěl k závěru, že i tento skutek se stal. Existenci dopisu, ve kterém obžalovaný Uzunoglu naznačuje intimní poměr mezi jeho manželkou a Jitkou A , vedoucí odboru, který měl řešit rodinné vztahy obžalovaného, potvrzuje jak obžalovaný Uzunoglu, tak svědkyně A . Soud jej měl k dispozici a z jeho obsahu, a také z rozsahu adresátu, kteří jej obdrželi, je patrné, že obžalovaný jej psal v úmyslu dosáhnout vyloučení příslušného orgánu v řízení o svěřeni jeho

dcery. Těžko říci, proč tak obžalovaný činil, mohl mít snad pocit, že odbor sociálních věcí a zdravotnictví Městského úřadu Mnichovo Hradiště vystupuje ve prospěch jeho manželky. Nicméně učinil tak již v dřívějších i pozdějších případech, kdy přiměl k vyloučení celou řadu jiných úřadů. Toto jednání svědčí mimojiné p skutečnosti, že pravým cílem obžalovaného není co nejdříve dospět k meritornímu rozhodnutí v opatrovnické věci, aby již mohl řádně vychovávat svou nezletilou dceru, ale jeho pravým cílem je neustále bojovat proti své manželce Monice Uzunoglu, bez ohledu na dopad, který to může mít na nezletilou C . Obžalovanému se nakonec i popsáním dopisem podařilo dosáhnout vyloučení tohoto orgánu ve věci.

Rovněž má soud za prokázané, že obžalovaný popsáním emailem uvedl o jiném nepravdivý údaj. Intimní poměr důrazně popřely jak svědkyně A , tak svědkyně Monika Uzunoglu, která nadto uvedla, že o ničem takovém ani obžalovanému neříkala, když na ni v dopise odkazoval. Potud by bylo možné považovat jednání obžalovaného Uzunoglu za spáchání dalšího trestného činu pomluvy. Obžalovaný sdělil o svědkyni A nepravdivý údaj, který měl potenciál poškodit i v zaměstnání. Nicméně dle názoru soudu nebyla naplněna ta část skutkové podstaty tohoto trestného činu, dle které je nezbytné, aby takový údaj byl způsobilý značnou měrou ohrozit vážnost poškozeného. Jednání obžalovaného je nutné zasadit do kontextu, v době, kdy dopis o intimním poměru své manželky s pracovníci úřadu psal, byl úřad v Mnichově Hradišti již několikátým v řadě, který rodinu Uzunoglu řešil. Jeho pracovníkům bylo známo, že jde o komplikovanou věc, ve které je otec zarputilým a iracionálním stěžovatelem. Sama svědkyně A uvedla, že ji dopis na pracovišti nijak nezavařil, byl jenom vyústěním postupu, který se víceméně očekával. Jakkoliv jí to nebylo příjemné a nakonec vyslovila svou podjatost, což vedlo k podjatosti celého úřadu a předložení věci úřadu jinému, nebyla tato věc způsobilá reálně ohrozit její vážnost.

Soud proto obžalovaného v této části obžaloby zprostil, neboť tento skutek není trestným činem.

V. ROZHODOVÁNÍ O TRESTU

Při stanovení druhu a výměry trestu postupoval soud ve smyslu § 39 odst. 1, 2 tr. zákoníku, podle kterého soud přihlédně k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a možnosti nápravy. V případě obou obžalovaných soud ukládal trest za dva trestné činy, byl proto uložen ve smyslu § 43 tr. zákoníku jako trest úhrnný, a to podle ustanovení vztahujícího se na trestný čin přísněji trestný, v daném případě dle ustanovení § 345 odst. 3 tr. zákoníku.

V případě obžalovaného Faktora je na stole vlastně jediná přitěžující okolnost a tou je jeho neblahá trestní minulost. V době, kdy spáchal projednávané trestné činy, měl za sebou již tři odsouzení pro majetkovou trestnou činnost a také pro trestnou činnost, kterou spáchal v souvislosti s užíváním alkoholu. V době od spáchání projednávané věci do vyhlášení rozhodnutí pak byl ještě dvakrát odsouzen pro majetkové přečiny, opět spáchané v situaci, kdy byl závislý na alkoholu. Posledním rozhodnutím Okresního soudu v Příbrami obdržel již nepodmíněný trest a předchozím rozhodnutím téhož soudu mu bylo uloženo vedle podmíněného trestu s dohledem také protialkoholní ochranné opatření. Soud tyto druhy sankcí považuje za naprosto přiléhavé, dostačující k nápravě obžalovaného Faktora a je toho názoru, že komplet polehčujících okolností v této věci a citovaných sankcí ve věcech

dřívějších, umožňuje uložit výchovný podmíněný trest odnětí svobody a to dokonce na samé spodní hranici zákonné sazby v trvání dvou let. Jednání obžalovaného Faktora, který se významnou měrou podílel na újmě, která vznikla a mohla vzniknout poškozené Monice Uzunoglu, je bezesporu ohavné a stěží odpustitelné. Zásadní však v případě obžalovaného Faktora je ten fakt, že si tuto skutečnost uvědomuje, poučil se z ní, lituje jí a zabránil tomu, aby následek byl pro poškozenou ještě destruktivnější. Obžalovaný Faktor v situaci, kdy se měl přiznat na policii, prokoukl jednání obžalovaného a doznal se. Díky jeho doznání tak bylo možné usvědčit hlavního pachatele. Také chování obžalovaného v řízení před soudem svědčilo o tom, že svého jednání upřímně lituje a že stávající výkon trestu ve spojení s abstinencí na něj má blahý vliv. Soud je přesvědčen o tom, že s tímto zdravým náhledem, který obsahuje i velice upřímný postoj ke svému dřívějšímu životu – *žil jsem jako prase* – se bude obžalovaný schopen po výkonu trestu vrátit do společnosti a vést život, který nebude muset označovat tak ostrými výrazy. Hrozící dvouletý trest by měl být dostačující motivací proto, aby se to obžalovanému skutečně podařilo.

V případě obžalovaného Uzunoglu je situace přesně opačná, na stole je jediná polehčující okolnost, a tou je jeho dosavadní trestní i společenská bezúhonnost. Tato zásadní skutečnost pak vedle věku obžalovaného vedla soud k tomu, že neuložil v jeho případě nepodmíněný trest, ale volil ještě trest výchovný, byť ten nejpřísnější, který mohl v dané situaci při podmíněném odkladu ještě uložit. Tedy trest v maximální výši tří let, odložený na nejdelší zákonem dovolenou zkušební dobu pěti let a ještě doplněný dohledem probačního úředníka. Soud nemohl přehlédnout, že obžalovaný byl motorem obou skutků, byly to jeho nápady na dehonestaci své manželky, činěné navíc v jednom s nejméně přijatelných úmyslů, tedy zneuctít matku dítěte ve vztahu k řízení o péči o nezletilou. Obžalovaný Uzunoglu splétal složité konstrukce, kterými měla být Monika Uzunoglu poškozená. Zneužil fotku jejího nahého těla, kterou získal v intimní situaci, již zřejmě v úmyslu ji později zneužít. Nezastavil se ani předtím, že ji hodlal obvinít z nejzávažnějšího ze zločinů. Je skutečně s podivem, že tak obžalovaný činil proto, aby znemožnil výchovné působení matky na svou dceru, přičemž se v průběhu řízení opakovaně vyjadřoval, že právě dcera a její výchova je jeho prioritou. O jeho opravdovém zájmu pak asi nejvíce svědčí zjištění, že v rámci opatrovníckého řízení, které je neúměrně protahováno zjevně z jeho vůle, nevyužívá možnosti setkávat se s dcerou při asistovaném styku. Soud nad obžalovaným uložil dohled, aby pravidelným působením probačního úředníka přehodnotil svůj postoj, který je věčným bojem proti systému a proti všem, pokusil se žít normálně se všemi pozitivními i negativními konotacemi, které tento výraz představuje.

VI. ROZHODOVÁNÍ O NÁHRADĚ ŠKODY A NEMAJETKOVÉ ÚJMY

K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu nemajetkové újmy připojila poškozená Monika Uzunoglu, když po obžalovaném Uzunoglu požadovala náhradu nemajetkové újmy v částce 1.000.000,- Kč.

K uplatněnému nároku se vyjádřila při své výpovědi u hlavního líčení, když uvedla, že pokud si má vzpomenout, jaký dopad mělo jednání obžalovaného na její osobní a pracovní sféru, tak se musí při té vzpomínce hodně držet. Ta psychická bolest byla tak silná, rovnala se skoro fyzické. Omezovalo ji to v běžném způsobu života na maloměstě. Neví, jestli si někdo dokáže představit větší zostuzení matky s dítětem, než když celé maloměsto s jedenácti tisíci obyvatel řeší penis, který má připnutý v klíně a jaká je asi prostitutka. Ty pohledy, když odváděla dítě do školy. Lidé se jí báli říct do očí, co si myslí, odvraceli se od ní, děti na pískovišti posílali hrát si jinam. Těžko může říci, kolik úvěrů nemohla realizovat, protože lidé

napřímo neřeknou, že s prostitutkou hypotéku dělat nebudou. Ta bolest byla zničující o to víc, že se bála, že to odnese i její dcera, že se o tom budou někde rodiče bavit. Dítě má prožívat šťastné a bezstarostné dětství, neustále se jí snaží chránit, aby se jí to nedotklo. Poškozená dále uvedla, že intenzivně v té době docházela na psychoterapii, chtěla být silná pro dceru. Po tom křivém obvinění z přípravy vraždy to už bylo neúnosné, došla si pro medikaci.

Soud dále k důkazu provedl písemné prohlášení poškozené o dopadu trestné činnosti na její život ze dne 21.3.2016, ze kterého zjistil, že poškozená prohlásila, že jednání obžalovaného na ní má emoční, fyzický i finanční dopad. Co se týče emočního dopadu, tak obžalovaný rozeslal několik set emailů, jejichž čtenáři mohou mít z jejich obsahu, že provozuje prostituci. Toto jednání a jednání spočívající v křivém obvinění její osoby v ní vyvolalo obavy z jakéhokoliv kontaktu se známými či s institucemi. Vyvolalo v ní pocit strachu, že bude vystavována posměšným a podezřívavým pohledům a otázkám. V důsledku toho se ocitla v sociální izolaci, stýká se pouze s rodinou a nejbližšími přáteli. Mnoho sil jí stálo, aby toto její ponížení nepůsobilo negativně na její dceru, aby jednáním obžalovaného nebyla do budoucna viktimizována. V zájmu své dcery se snažila „přežít“, přičemž byla jako „tělo bez duše“, známí ji upozorňovali, že vypadá jako smrt, nespala, trpěla nechutenstvím a obrovským strachem. Dopad na její život je o to výraznější, že jednak byla v době, kdy byl její manžel trestně stíhán, intenzivně společensky aktivní a jednak tím, že jméno Uzunoglu je známé a ojedinělé, neustále tak musí očišťovat své dobré jméno. Dále uvedla, že fyzický dopad spočívá zejména v akutním stresu, který zažívá, kdy musela vyhledat odbornou psychologickou pomoc. Jednání obžalovaného na ní mělo také finanční dopad, a proto žádá o úhradu vzniklé nemajetkové újmy ve výši 1.000.000,- Kč.

Podle § 2956 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen NOZ), vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy. Podle § 2957 občanského zákoníku musí být způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků zásahu jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobně závažné důvody. Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu hrozba nebo jiná příčina vyvolala.

V projednávané věci soud dospěl k závěru, že poškozené Monice Uzunoglu vznikla v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného Uzunoglu újma na osobnostních právech, chráněných zákonem a to v takové intenzitě, že je nárok poškozených na náhradu nemajetkové újmy důvodný. Soud výši nemajetkové újmy vypočetl v intencích ustanovení § 2957 NOZ a dospěl k závěru, že odpovídající částkou náhrady je částka ve výši 300.000,- Kč. Soud zohlednil dopad obou skutků, které na poškozenou jednání obžalovaného mělo. Zejména však byla postižena skutkem prvním, dehonestací její osoby ve veřejném prostoru, nutností konfrontace s podezřením, že se živí jako prostitutka a ještě se k tomu v místě svého bydliště a pracoviště hlásí. Je nepochybné, že si celá řada osob z jejího okolí mohla na základě zhlédnutí předmětného inzerátu tento závěr učinit. Představa, že poškozená žije ve městech, kde tyto inzeráty byly, že v běžném sociálním styku potkává různé osoby, u nichž neví, jestli si inzerát přečetly, jaký je na něj jejich názor, co si o ní myslí, je skutečně nepřijemná a lze přisvědčit poškozené, že ji to přinášelo mučivé duševní útrapy, a to rovněž v kontextu toho, že se snažila být hlavně dobrou matkou. Inzeráty měly dopad i do její

pracovní sféry, když bylo zjištěno, že je obžalovaný nechal zasílat i institucím, které s poškozenou pracovaly a že jejich reakcí (viz odpověď pracovníka Komerční banky) bylo, že zváží další spolupráci s touto osobou. Na výši přiznané náhrady má pochopitelně také vliv dopad skutku spočívajícího v křivém obvinění poškozené z přípravy vraždy jejího manžela. Zde zejména díky prvotnímu přiznání Václava Faktora došlo pouze k úkonům trestního řízení, poškozená nebyla ve věci obviněná a de facto se o jejím stíhání ani reálně neuvažovalo. Proto soud jako adekvátní zvolil částku 300.000,- Kč a se zbytkem nároku poškozenou odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání **do osmi dnů** ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu Praha východ.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení rozsudku, případně ve lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně, podle § 251 tr. řádu odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Praze dne 22. června 2017

JUDr. Jiří Wažik, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lucie Svobodová